

I. Wykaz kont**1. Konta bilansowe****Zespół 0 - Majątek trwały**

- 011 - Środki trwałe
- 013 - Pozostałe środki trwałe
- 014 - Zbiory biblioteczne
- 015 - Mienie zlikwidowanych jednostek
- 016 - Dobra kultury
- 017 - Uzbrojenie i sprzęt wojskowy
- 020 - Wartości niematerialne i prawne
- 030 - Długoterminowe aktywa finansowe
- 071 - Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych
- 072 - Umorzenie pozostałych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych
- 073 - Odpisy aktualizujące długoterminowe aktywa finansowe
- 077 - Umorzenie uzbrojenia i sprzętu wojskowego
- 080 - Inwestycje (środki trwałe w budowie)

Zespół 1 - Środki pieniężne i rachunki bankowe

- 101 - Kasa
- 130 - Rachunki bieżące jednostek budżetowych
- 131 - Rachunki bieżące
- 132 - Rachunki dochodów własnych jednostek budżetowych
- 134 - Kredyty bankowe
- 135 - Rachunki środków funduszy specjalnego przeznaczenia
- 137 - Rachunki środków funduszy pomocowych
- 138 - Rachunki środków na prefinansowanie
- 139 - Inne rachunki bankowe
- 140 - Krótkoterminowe papiery wartościowe i inne środki pieniężne

Zespół 2 - Rozrachunki i roszczenia

- 201 - Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami
- 221 - Należności z tytułu dochodów budżetowych
- 222 - Rozliczenie dochodów budżetowych
- 223 - Rozliczenie wydatków budżetowych
- 224 - Rozliczenie udzielonych dotacji budżetowych
- 225 - Rozrachunki z budżetami
- 226 - Długoterminowe należności budżetowe
- 227 - Rozliczenie dochodów ze środków funduszy pomocowych
- 228 - Rozliczenie wydatków ze środków funduszy pomocowych
- 229 - Pozostałe rozrachunki publicznoprawne
- 231 - Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń
- 234 - Pozostałe rozrachunki z pracownikami
- 240 - Pozostałe rozrachunki
- 257 - Należności z tytułu prefinansowania
- 268 - Zobowiązania z tytułu prefinansowania
- 290 - Odpisy aktualizujące należności

Zespół 3 - Materiały i towary

- 300 - Rozliczenie zakupu
- 310 - Materiały
- 330 - Towary
- 340 - Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów i towarów

Zespół 4 - Koszty według rodzajów i ich rozliczenie

- 400 - Koszty według rodzajów
- 401 - Amortyzacja
- 490 - Rozliczenie kosztów

Zespół 5 - Koszty według typów działalności i ich rozliczenie

- 500 - Koszty działalności podstawowej
- 530 - Koszty działalności pomocniczej
- 550 - Koszty zarządu

580 - Rozliczenie kosztów działalności

Zespół 6 - Produkty

600 - Produkty gotowe i półfabrykaty

620 - Odchylenia od cen ewidencyjnych produktów

640 - Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Zespół 7 - Przychody i koszty ich uzyskania

700 - Sprzedaż produktów i koszt ich wytworzenia

730 - Sprzedaż towarów i wartość ich zakupu

740 - Dotacje i środki na inwestycje

750 - Przychody i koszty finansowe

760 - Pozostałe przychody i koszty

761 - Pokrycie amortyzacji

Zespół 8 - Fundusze, rezerwy i wynik finansowy

800 - Fundusz jednostki

810 - Dotacje budżetowe oraz środki z budżetu na inwestycje

820 - Rozliczenie wyniku finansowego

840 - Rezerwy i rozliczenia międzyokresowe przychodów

851 - Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych

853 - Fundusze pozabudżetowe

855 - Fundusz mienia zlikwidowanych jednostek

860 - Straty i zyski nadzwyczajne oraz wynik finansowy

870 - Podatki i obowiązkowe rozliczenia z budżetem obciążające wynik finansowy

2. Konta pozabilansowe

980 - Plan finansowy wydatków budżetowych

981 - Plan finansowy niewygasających wydatków

995 - Zaangażowanie środków zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych

996 - Zaangażowanie dochodów własnych jednostek budżetowych

997 - Zaangażowanie środków funduszy pomocowych

998 - Zaangażowanie wydatków budżetowych roku bieżącego

999 - Zaangażowanie wydatków budżetowych przyszłych lat

II. Zasady funkcjonowania kont

1. Konta bilansowe

Zespół 0 – Aktywa trwałe

011 Środki trwałe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 011 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń wartości początkowej środków trwałych związanych z wykonywaną działalnością jednostki, które są umarzane w czasie według stawek amortyzacyjnych określonych w ustawie o podatku od osób prawnych albo stawek określonych przez dysponenta części budżetowej lub zarząd jednostki samorządu terytorialnego. Nie podlegają ujęciu na koncie 011 środki trwałe podlegające ewidencji na kontach 013, 014, 016 i 017.

Na koncie 011 „Środki trwałe” ujmuje się:

Wn

- przychody nowych lub używanych środków trwałych pochodzących z zakupu gotowych środków trwałych lub ze środków trwałych w budowie,
- wartość ulepszeń zwiększających wartość początkową środków trwałych,
- przychody środków trwałych nowo ujawnionych,
- nieodpłatne przyjęcie środków trwałych,
- zwiększenie wartości początkowej środków trwałych dokonywane wskutek aktualizacji ich wyceny.

Ma

- wycofanie środków trwałych z używania wskutek ich likwidacji z powodu:

- a) zniszczenia,
 - b) zużycia,
- sprzedaż środków trwałych,
 - nieodpłatne przekazanie środków trwałych,
 - ujawnione niedobory środków trwałych,

- zmniejszenie wartości początkowej środków trwałych dokonywane wskutek aktualizacji ich wyceny.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 011 jest prowadzona w poniższych formach dokumentacji księgowej:

- księgach inwentarzowych środków trwałych (szczegółowych indywidualnych kartach obiektów inwentarzowych lub innych księgach ewidencyjnych o tym samym przeznaczeniu),
- tabelach amortyzacyjnych.

Ewidencja szczegółowa musi spełniać poniższe warunki:

- pozwalać na ustalenie osób lub komórek organizacyjnych, którym powierzono środki trwałe,
- być prowadzona zgodnie z obowiązującą klasyfikacją określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317, ze zm.)

Uwagi

Konto 011 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków trwałych w wartości początkowej.

013 Pozostałe środki trwałe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 013 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń wartości początkowej pozostałych środków trwałych, a więc środków trwałych umarzanych jednorazowo w miesiącu wydania do użytkowania. Na koncie 013 nie podlegają ujęciu środki trwałe ujmowane na kontach 011, 014, 016 i 017.

Na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe” ujmuje się:

Wn

- pozostałe środki trwałe przyjęte do użytkowania z zakupu,
- pozostałe środki trwałe otrzymane ze środków trwałych w budowie jako pierwsze wyposażenie,
- nadwyżki pozostałych środków trwałych w użytkowaniu,
- nieodpłatnie otrzymane pozostałe środki trwałe.

Ma

- wycofanie pozostałych środków trwałych z użytkowania wskutek:

- a) likwidacji, zniszczenia, lub zużycia,
 - b) sprzedaży,
 - c) nieodpłatnego przekazania,
 - d) zdjęcia z ewidencji syntetycznej,
- ujawnione niedobory pozostałych środków trwałych w użytkowaniu.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 013 jest prowadzona w księgach inwentarzowych pozostałych środków trwałych (kartotekowych księgach ewidencyjnych).

Ewidencja szczegółowa musi spełniać poniższe warunki:

- pozwalać na ustalenie osób lub komórek organizacyjnych, którym powierzono środki trwałe,
- być prowadzona zgodnie z obowiązującą klasyfikacją określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317, ze zm.)

Uwagi

Konto 013 może wykazywać saldo Wn, które wyraża wartość pozostałych środków trwałych znajdujących się w użytkowaniu w wartości początkowej.

014 Zbiory biblioteczne

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 014 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń wartości zbiorów bibliotecznych bibliotek naukowych, fachowych, szkolnych i pedagogicznych oraz bibliotek publicznych.

Na koncie 014 „Zbiory biblioteczne” ujmuje się:

Wn

- przychód zbiorów bibliotecznych pochodzących z zakupu,
- przychód zbiorów bibliotecznych nieodpłatnie otrzymanych.
- nadwyżki zbiorów bibliotecznych.

Ma

- rozchód zbiorów bibliotecznych wskutek:

- a) likwidacji,
- b) sprzedaży,
- c) nieodpłatnego przekazania,

- niedobory zbiorów bibliotecznych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 014 prowadzona jest według poszczególnych zbiorów bibliotecznych (w księdze inwentarzowej) z uwzględnieniem rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5 listopada 1999 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów bibliotecznych (Dz. U. Nr 93, poz. 1077, ze zm.).

Według par. 3 powyższego rozporządzenia ewidencja zbiorów bibliotecznych obejmuje:

- sumaryczną (wstępną) ewidencję wpływów,
- szczegółową ewidencję wpływów,
- szczegółową i sumaryczną ewidencję ubytków,
- finansowo – księgową ewidencję wpływów i ubytków.

Uwagi

Na koncie 014 nie ujmuje się tych wydawnictw, które ujmuje się w ewidencji jako materiały, w szczególności wydawnictwa o niewielkiej wartości, katalogi, instrukcje, wydawnictwa urzędowe. Konto 014 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan zbiorów bibliotecznych znajdujących się w jednostce.

015 Mienie zlikwidowanych jednostek

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 015 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń wartości mienia przejętego przez organ założycielski lub nadzorujący po zlikwidowanym przedsiębiorstwie państwowym, komunalnym lub innej podległej jednostce organizacyjnej, czyli zakładzie budżetowym lub gospodarstwie pomocniczym.

Na koncie 015 „Mienie zlikwidowanych jednostek” ujmuje się:

Wn

- wartość mienia przejętego po zlikwidowanym przedsiębiorstwie lub innej jednostce organizacyjnej, według wartości wynikającej z bilansu zlikwidowanego przedsiębiorstwa lub jednostki,
- korekta wartości mienia stanowiąca różnicę pomiędzy wartością mienia wynikającą z bilansu zlikwidowanego przedsiębiorstwa lub jednostki, a wartością mienia przekazanego spółce, innej jednostce organizacyjnej lub sprzedanego,
- wartość mienia zwróconego przez spółkę lub pozostającego po zlikwidowanej innej jednostce organizacyjnej, która zostaje przyjęta na stan składników majątkowych organu założycielskiego lub nadzorującego.

Ma

- wartość mienia pozostającego po zlikwidowanym przedsiębiorstwie lub innej jednostce organizacyjnej, a przekazanego spółce, w wysokości wynikającej z umowy ze spółką, lub przekazanego jako udział do spółki,
- wartość mienia sprzedanego lub przekazanego innym jednostkom,
- korekta wartości mienia stanowiąca różnicę pomiędzy wartością mienia wynikającą z bilansu zlikwidowanego przedsiębiorstwa lub innej jednostki organizacyjnej, a wartością mienia przekazanego spółce lub innym jednostkom.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 015 stanowią bilanse wraz załącznikami zlikwidowanych jednostek organizacyjnych.

Uwagi

Konto 015 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan mienia zlikwidowanego przedsiębiorstwa lub innej jednostki organizacyjnej według wartości wynikającej z bilansu tego przedsiębiorstwa lub jednostki, będącego w dyspozycji organu założycielskiego lub nadzorującego. Saldo to obejmuje tę część mienia, która nie została przekazana spółkom, innym jednostkom organizacyjnym lub nie została przejęta na własne potrzeby, albo też została zagospodarowana w inny sposób.

016 Dobra kultury

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 016 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń wartości dóbr kultury.

Na koncie 016 „Dobra kultury” ujmuje się:

Wn

- przychód dóbr kultury pochodzących z zakupu,
- przychód dóbr kultury nieodpłatnie otrzymanych,
- nadwyżki dóbr kultury.

Ma

- rozchód dóbr kultury wskutek:

- likwidacji,
 - sprzedaży,
 - nieodpłatnego przekazania.
- niedobory dóbr kultury.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową stanowi ewidencja ilościowo – wartościowa poszczególnych dzieł.

Zgodnie z par.1 powyższego rozporządzenia dokumentacja ewidencyjna składa się z:

- karty ewidencyjne,
- inwentarza muzealiów, prowadzonego w formie księgi inwentarzowej,
- księgi depozytów, dokumentacji wykopalisk archeologicznych i innych badań terenowych.

Uwagi

Konto 016 może wykazywać saldo Wn, które oznacza wartość dóbr kultury znajdujących się w jednostce.

017 Uzbrojenie i sprzęt wojskowy

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 017 służy do ewidencji środków trwałych zaliczanych, na podstawie odrębnych przepisów, do uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

Konto działa według zasad analogicznych do konta 011.

Na koncie 017 „Uzbrojenie i sprzęt wojskowy” ujmuje się:

Wn

- przychody nowych lub używanych środków trwałych pochodzących z zakupu gotowych środków trwałych lub ze środków trwałych w budowie,
- wartość ulepszeń zwiększających wartość początkową środków trwałych,
- przychody środków trwałych nowo ujawnionych,
- nieodpłatne przyjęcie środków trwałych,
- zwiększenie wartości początkowej środków trwałych dokonywane wskutek aktualizacji ich wyceny.

Ma

- wycofanie środków trwałych z używania wskutek ich:

- likwidacji z powodu zniszczenia lub zużycia,
 - sprzedaży,
 - nieodpłatnego przekazania,
- ujawnione niedobory środków trwałych,
 - zmniejszenie wartości początkowej środków trwałych dokonywane wskutek aktualizacji ich wyceny.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 017 jest prowadzona w poniższych urządzeniach księgowych:

- księgach inwentarzowych środków trwałych (szczegółowych indywidualnych kartach obiektów inwentarzowych lub innych urządzeniach ewidencyjnych o tym samym przeznaczeniu),
- tabelach amortyzacyjnych.

Ewidencja szczegółowa musi spełniać poniższe warunki:

- pozwalać na ustalenie osób lub komórek organizacyjnych, którym powierzono środki trwałe,
- być prowadzona zgodnie z obowiązującą klasyfikacją określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317, ze zm.).

Uwagi

Konto 017 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan uzbrojenia i sprzętu wojskowego w wartości początkowej.

020 Wartości niematerialne i prawne

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 020 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń wartości początkowej wartości niematerialnych i prawnych.

Na koncie 020 „Wartości niematerialne i prawne” ujmuje się:

Wn

- zwiększenie stanu wartości początkowej wartości niematerialnych i prawnych, z tytułu:

- a) zakupu,
- b) nieodpłatnego otrzymania.

Ma

- rozchód wartości niematerialnych i prawnych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 020 jest prowadzona w poniższych urządzeniach księgowych:

- księgach inwentarzowych wartości niematerialnych i prawnych (imiennych kartach ewidencyjnych),
- tabelach amortyzacyjnych.

Ewidencja szczegółowa musi pozwalać na ustalenie osób lub komórek organizacyjnych, którym powierzono wartości niematerialne i prawne.

Jeżeli na tym koncie ewidencjonuje się wszystkie wartości niematerialne i prawne celowe jest wyodrębnienie analityczne wartości niematerialnych i prawnych umarzanych w czasie oraz umarzanych jednorazowo.

Uwagi

Konto 020 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan wartości niematerialnych i prawnych w wartości początkowej.

030 Długoterminowe aktywa finansowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 030 służy do ewidencji długotrwałych aktywów finansowych, a w szczególności:

- akcji i udziałów w obcych podmiotach gospodarczych,
- akcji i innych długoterminowych papierów wartościowych, traktowanych jako lokaty o terminie wykupu dłuższym niż rok,
- innych długotrwałych aktywów finansowych.

Na koncie 030 „Długoterminowe aktywa finansowe” ujmuje się:

Wn

- nabycie długoterminowych aktywów finansowych,
- zwiększenia wartości długoterminowych aktywów finansowych, w szczególności dotyczące:

- a) kapitalizacji odsetek od długoterminowych papierów wartościowych, jeżeli wypłata następuje w okresie dłuższym niż 12 miesięcy,
- b) podwyższenia kapitału zakładowego spółki, której jednostka jest właścicielem, z kapitału zapasowego lub rezerwowego spółki.

Ma

- zmniejszenie stanu długoterminowych aktywów finansowych, a zwłaszcza:

- a) wycofanie udziałów ze spółek,
- b) sprzedaż udziałów, akcji obcych, bonów obligacji itp. lub ich wykup przez emitenta,
- c) uzyskanie składników masy likwidacji lub upadłości (środki pieniężne lub rzeczowe) w wyniku likwidacji spółki, w której jednostka posiada udziały (akcje),
- d) przekwalifikowanie długoterminowych aktywów finansowych do krótkoterminowych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 030 prowadzi się według tytułów długoterminowych aktywów finansowych.

Uwagi

Konto 030 może wykazywać saldo Wn, które oznacza wartość długoterminowych aktywów finansowych.

071 Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 071 służy do ewidencji zmniejszeń wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które podlegają umorzeniu według stawek amortyzacyjnych stosowanych przez jednostkę.

Odpisy umorzeniowe dokonywane są w korespondencji z kontem 401.

Na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych” ujmuje się:

Wn

- wyksięgowanie wartości umorzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych trwałych prawnych wycofanych z używania wskutek ich:
 - a) likwidacji z powodu zniszczenia lub zużycia,
 - b) sprzedaży,
 - c) nieodpłatnego przekazania,
 - d) ujawnionych niedoborów,
- zmniejszenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych wskutek aktualizacji wartości środków trwałych.

Ma

- zwiększenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych na skutek naliczenia umorzenia,
- umorzenie dotychczasowe środków trwałych otrzymanych nieodpłatnie na podstawie, decyzji właściwego organu,
- zwiększenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych wskutek aktualizacji wartości środków trwałych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 071 jest prowadzona w tabelach amortyzacyjnych.

Uwagi

Konto 071 może wykazywać saldo Ma, które wyraża stan umorzenia wartości środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

072 Umorzenie pozostałych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 072 służy do ewidencji zmniejszeń wartości początkowej z tytułu umorzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, podlegających umorzeniu jednorazowo w pełnej wartości, w miesiącu wydania ich do używania.

Na koncie 072 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych” ujmuje się:

Wn

- wyksięgowanie dotychczasowego umorzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych umarzanych w pełnej wartości w miesiącu oddania do używania z tytułu:
 - a) likwidacji z powodu zużycia lub zniszczenia,
 - b) sprzedaży,
 - c) nieodpłatnego przekazania,
 - d) wyłączenia z ewidencji księgowej ilościowo – wartościowej,
 - e) niedoboru lub szkody.

Ma

- odpisy umorzeniowe naliczone od nowych, wydanych do używania środków trwałych oraz wartości niematerialnych prawnych (odpisy te obciążają odpowiednie koszty lub fundusze).
- odpisy umorzenia dotyczące nadwyżek środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- odpisy umorzenia dotyczące nowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych otrzymanych nieodpłatnie,
- odpisy umorzenia od pozostałych środków trwałych otrzymanych jako pierwsze wyposażenie obiektu sfinansowanego ze środków na środki trwałe w budowie.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Celowe jest wyodrębnienie umorzenia pozostałych środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

Uwagi

Konto 072 może wykazywać saldo Ma, które wyraża stan umorzenia wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych umorzonych w pełnej wartości w miesiącu wydania ich do używania.

073 Odpisy aktualizujące długoterminowe aktywa finansowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 073 służy do ewidencji odpisów aktualizujących długoterminowe aktywa finansowe, na wskutek trwałej utraty wartości długoterminowych aktywów finansowych.

Na koncie 073 „Odpisy aktualizujące długoterminowe aktywa finansowe” ujmuje się:

Wn

- przywrócenie utraconej wcześniej wartości długoterminowych aktywów finansowych,
- korekty ceny nabycia (zakupu) długoterminowych aktywów finansowych o uprzednio dokonany odpis z tytułu trwałej utraty wartości, w przypadku ich sprzedaży lub innej formy zmiany własności,
- korekty ceny nabycia (zakupu) długoterminowych aktywów finansowych o dokonany uprzednio odpis z tytułu trwałej utraty wartości, w przypadku ich przekwalifikowania do krótkoterminowych aktywów finansowych.

Ma

- zwiększenia odpisów aktualizujących długoterminowe aktywa finansowe.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 073 prowadzi się według tytułów odpisów długoterminowych aktywów finansowych.

Uwagi

Konto może wykazywać saldo Ma, które oznacza wartość odpisów aktualizujących długoterminowe aktywa finansowe.

077 Umorzenie uzbrojenia i sprzętu wojskowego

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 077 służy do ewidencji wartości umorzenia uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

Na koncie 077 „Umorzenie uzbrojenia i sprzętu wojskowego” ujmuje się:

Wn

- wysięgowanie wartości umorzenia uzbrojenia i sprzętu wojskowego wycofanego z używania wskutek ich:
 - a) likwidacji z powodu zniszczenia lub zużycia,
 - b) sprzedaży,
 - c) nieodpłatnego przekazania,
 - d) ujawnionych niedoborów,
- zmniejszenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych wskutek aktualizacji wartości środków trwałych.

Ma

- zwiększenia umorzenia wartości początkowej uzbrojenia i sprzętu wojskowego na skutek naliczenia umorzenia,
- zwiększenia umorzenia wartości początkowej środków trwałych wskutek aktualizacji wartości środków trwałych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 077 jest prowadzona w tabelach amortyzacyjnych.

Uwagi

Konto 077 może wykazywać saldo Ma, które wyraża stan umorzenia wartości uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

080 Inwestycje (środki trwałe w budowie)

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 080 służy do ewidencji kosztów inwestycji rozpoczętych oraz rozliczenia kosztów inwestycji na uzyskane efekty.

Na koncie 080 „Inwestycje (środki trwałe w budowie)” księguje się:

- koszty dotyczące budowy środków trwałych,
- ulepszenia środków trwałych,
- zakupy środków trwałych wymagających montażu.

Na koncie 080 można również księgować zakupy środków trwałych niewymagających montażu.

Na koncie 080 „Inwestycje (środki trwałe w budowie)” ujmuje się:

Wn

- poniesione koszty (roboty, dostawy, usługi) dotyczące środków trwałych w budowie realizowanych zarówno przez obcych wykonawców, jak i we własnym zakresie,
- poniesione koszty dotyczące przekazanych do montażu, lecz jeszcze nieoddanych do używania maszyn, urządzeń itp., zakupionych od kontrahentów oraz wytworzonych w ramach własnej działalności gospodarczej,

- poniesione koszty ulepszenia środka trwałego (przebudowy, rozbudowy, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji), które powodują zwiększenie wartości użytkowej środka trwałego,
- rozliczenie nadwyżki zysków inwestycyjnych nad stratami inwestycyjnymi,
- nieodpłatnie otrzymanie środków trwałych w budowie.

Ma

- wartość uzyskanych efektów ze środków trwałych w budowie, a w szczególności:
 - a) środków trwałych,
 - b) wartości niematerialnych i prawnych,
 - c) wartości sprzedanych i nieodpłatnie przekazanych środków trwałych w budowie,
 - d) rozliczenie nadwyżki strat inwestycyjnych nad zyskami inwestycyjnymi.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 080 jest prowadzona dla poszczególnych zadań inwestycyjnych według:

- źródeł finansowania,
- kosztów nabycia lub wytworzenia z podziałem na poszczególne rodzaje efektów inwestycyjnych.

Uwagi

Konto 080 może wykazywać saldo Wn, które oznacza koszty środków trwałych w budowie i ulepszeń.

Zespół 1 – Środki pieniężne i rachunki bankowe

101 – Kasa

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 101 służy do ewidencji krajowej i zagranicznej gotówki znajdującej się w kasach jednostki.

Na koncie 101 „Kasa” ujmuje się:

Wn

- wpływy gotówki,
- nadwyżki kasowe.

Ma

- rozchody gotówki,
- niedobory kasowe.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 101 jest prowadzona w formie raportów kasowych wg:

- poszczególnych walut,
- osób materialnie odpowiedzialnych za powierzoną gotówkę.

Uwagi

Konto 101 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan gotówki w kasie.

130 Rachunek bieżący jednostek budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 130 służy do ewidencji stanu środków budżetowych oraz obrotów na rachunku bankowym jednostki budżetowej z tytułu wydatków i dochodów (wpływów) budżetowych objętych planem finansowym.

Na koncie 130 „Rachunek bieżący jednostek budżetowych” ujmuje się:

Wn

Wpływy środków budżetowych:

- otrzymanych na realizację wydatków budżetowych jednostki zgodnie z planem finansowym w korespondencji z kontem 223,
- otrzymanych dla dysponentów niższego stopnia, w korespondencji z kontem 223,
- zwroty od dysponentów niższego stopnia środków na wydatki budżetowanie niewykorzystanych do końca roku budżetowego, w korespondencji z kontem 223,
- z tytułu zrealizowanych przez jednostkę budżetową dochodów budżetowych, w korespondencji z kontem 101, 221 lub innym właściwym kontem,
- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt, w korespondencji z kontem 240.

Ma

- zrealizowane wydatki budżetowe zgodnie z planem finansowym jednostki budżetowej, w tym również środki pobrane do kasy na realizację wydatków, w

- korrespondencji z właściwymi kontami zespołu 1, 2, 3, 4, 7 lub 8,
- przekazanie dotacji budżetowych w korespondencji z kontem 810,
 - okresowe przelewy dochodów budżetowych do budżetu, w korespondencji z kontem 222,
 - okresowe przelewy środków budżetowych dla dysponentów niższego stopnia, w korespondencji z kontem 223,
 - uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt, w korespondencji z kontem 240.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 130 stanowią subkonta:

- dochodów budżetowych,
- wydatków budżetowych.

Ewidencja analityczna dochodów i wydatków budżetowych jest prowadzona według podziałek klasyfikacji dochodów i wydatków zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.).

W przypadku przekazywania środków dysponentom niższego stopnia ewidencja analityczna musi być prowadzona według poszczególnych dysponentów.

Uwagi

Zapisy na koncie 130 są dokonywane na podstawie wyciągów bankowych, w związku z czym musi zachodzić pełna zgodność zapisów między jednostką a bankiem.

Na koncie 130 obowiązuje zachowanie czystości obrotów, co oznacza, że do błędnych zapisów, zwrotów nadpłat, korekt wprowadza się dodatkowo techniczny zapis ujemny.

Konto 130 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków budżetowych na rachunku bieżącym jednostki budżetowej. Saldo konta 130 równe jest saldu sald wynikających z ewidencji szczegółowej prowadzonej dla kont:

- a) wydatków budżetowych; konto 130 w zakresie wydatków budżetowych może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków budżetowych otrzymanych na realizację wydatków budżetowych, a niewykorzystanych do końca roku,
- b) dochodów budżetowych; konto 130 w zakresie dochodów budżetowych może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków budżetowych z tytułu zrealizowanych dochodów budżetowych, które do końca roku nie zostały przelane do budżetu.

131 Rachunki bieżące

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 131 służy do ewidencji środków pieniężnych działalności podstawowej zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych znajdujących się na rachunku bankowym.

Na koncie 131 „Rachunki budżetowe” ujmuje się:

Wn

- wpływy środków na rachunek bankowy działalności podstawowej:

- a) zakładów budżetowych,
 - b) gospodarstw pomocniczych,
- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Ma

- wypłaty środków z rachunku bankowego,
- uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja analityczna jest prowadzona według tytułów środków pieniężnych.

Uwagi

Konto 131 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków pieniężnych na rachunku bankowym.

132 Rachunki dochodów własnych jednostek budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 132 służy do ewidencji środków pieniężnych gromadzonych na rachunkach bankowych dochodów własnych jednostek budżetowych.

Na koncie 132 „Rachunki budżetowe” ujmuje się:

Wn

- wpływy środków pobranych tytułem dochodów własnych na rachunek bankowy,
- wpływy odsetek dotyczących środków gromadzonych na rachunku dochodów własnych,

- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Ma

- wypłaty środków z rachunku bankowego dochodów własnych jednostek budżetowych,

- uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja analityczna jest prowadzona według:

- rachunków bankowych,

- pozycji klasyfikacyjnych planu finansowego każdego tytułu dochodów własnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.).

Uwagi

Konto 132 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków pieniężnych na rachunku bankowym.

134 – Kredyty bankowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 134 służy do ewidencji kredytów bankowych przeznaczonych na finansowanie działalności podstawowej i inwestycji, przelanych przez bank na odpowiednie rachunki bankowe.

Na koncie 134 „Kredyty bankowe” ujmuje się:

Wn

- spłatę kredytów,

- spłatę przypadających odsetek od kredytów.

Ma

- kredyty udzielone jednostce przez bank i przelane na rachunek bieżący lub inwestycyjny,

- należne bankowi oprocentowanie kredytów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 134 jest prowadzona według poszczególnych umów kredytowych z podziałem kredytów pozostałych do spłaty na długoterminowe i krótkoterminowe.

Uwagi

W jednostkach budżetowych, zakładach budżetowych, gospodarstwach pomocniczych jednostek budżetowych konto to nie występuje, ponieważ jednostki te nie mają osobowości prawnej i nie mogą zaciągać kredytów.

Konto 134 może wykazywać saldo Ma, które oznacza stan kredytów udzielonych przez bank oraz przelanych na rachunki jednostki.

135 Rachunki środków funduszy specjalnego przeznaczenia

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 135 służy do ewidencji środków funduszy specjalnego przeznaczenia, a w szczególności zakładowego funduszu świadczeń specjalnych, funduszy celowych i innych funduszy, którymi dysponuje jednostka.

Na koncie 135 „Rachunki środków funduszy specjalnego przeznaczenia” ujmuje się:

Wn

- wpływy środków funduszy specjalnego przeznaczenia, a w szczególności ZFŚS, funduszy celowych i innych funduszy, którymi dysponuje jednostka,

- oprocentowanie środków na tych rachunkach,

- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Ma

- rozchody środków z tytułu finansowania działalności objętej poszczególnymi funduszami,

- opłaty pobierane przez bank związane z prowadzeniem rachunku,

- uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja analityczna musi umożliwić ustalenie stanu środków każdego funduszu.

Uwagi

Konto 135 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków pieniężnych na rachunkach bankowych funduszy.

137 Rachunki środków funduszy pomocowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 137 służy do ewidencji środków pieniężnych otrzymanych w walucie polskiej lub obcej na realizację wyodrębnionych zadań, projektów lub programów a w szczególności środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi, wydzielonych na wyodrębnionych rachunkach bankowych. Na koncie 137 „Rachunki środków funduszy pomocowych” ujmuje się:

Wn

- wpływy środków na rachunek bankowy,
- oprocentowanie środków na tych rachunkach,
- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Ma

- wypłaty środków z rachunku bankowego,
- uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 137 jest prowadzona według:

- rachunków bankowych,
- sposobów wykorzystania.

Uwagi

Konto 137 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków pochodzących na rachunkach bankowych.

138 Rachunki środków na prefinansowanie

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 138 służy do ewidencji środków pieniężnych dotyczących prefinansowania realizowanego w ramach pożyczek zaciągniętych z budżetu państwa na finansowanie zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Na koncie 138 „Rachunki środków funduszy pomocowych” ujmuje się:

Wn

- wpływy zaciągniętych pożyczek,
- wpływy środków przeznaczonych na ich spłatę,
- oprocentowanie środków na tych rachunkach,
- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Ma

- wypłaty na cele określone w umowie pożyczki,
- zwroty pożyczek,
- uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 138 jest prowadzona według:

- stanu środków każdego wyodrębnionego rachunku bankowego dla danej umowy pożyczki,
- sposobu wykorzystania.

Uwagi

Konto 138 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków pieniężnych znajdujących się na wydzielonych rachunkach bankowych pożyczek na prefinansowanie.

139 Inne rachunki bankowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 139 służy do ewidencji operacji dotyczących środków pieniężnych wydzielonych na innych rachunkach bankowych niż rachunki bieżące i specjalnego przeznaczenia.

Na koncie 139 „Inne rachunki bankowe” ujmuje się:

Wn

- wpływy wydzielonych środków pieniężnych z rachunków bieżących oraz sum depozytowych i na zlecenie,
- oprocentowanie środków na tych rachunkach,
- obciążenia z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Ma

- wypłaty środków pieniężnych dokonane z wydzielonych rachunków bankowych,
- opłaty pobierane przez bank związane z prowadzeniem rachunku,

- uznania z tytułu omyłek i błędów bankowych oraz ich korekt.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 139 jest prowadzona według rodzajów środków wydzielonych, głównie z tytułu:

- akredytywy budżetowej otwartej przez jednostkę budżetową,
- sum depozytowych,
- sum na zlecenie,
- czeków potwierdzonych.

Uwagi

Saldo konta 139 musi wykazywać pełną zgodność zapisów jednostki a księgowością banku.

Konto 139 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan środków pieniężnych znajdujących się na innych rachunkach bankowych.

140 Krótkoterminowe papiery wartościowe i inne środki pieniężne

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 140 służy do ewidencji krótkoterminowych papierów wartościowych nabytych w celu odsprzedaży (np. akcje, obligacje, bony skarbowe) i innych środków pieniężnych, których wartość wyrażona jest zarówno w walucie polskiej, jak i w walucie obcej (w tym чеки i weksle obce). Na koncie tym ujmuje się również środki pieniężne w drodze.

Na koncie 140 „Krótkoterminowe papiery wartościowe i inne środki pieniężne” ujmuje się:

Wn

- zwiększenia stanu krótkoterminowych papierów wartościowych i innych środków pieniężnych, głównie z tytułu:

- a) zakupu obcych papierów wartościowych przeznaczonych do obrotu,
 - b) otrzymania czeków obcych,
 - c) przyjęcia weksli obcych,
- środki pieniężne w drodze.

Ma

- zmniejszenia stanu krótkoterminowych papierów wartościowych i innych środków pieniężnych, głównie z tytułu:

- a) sprzedaży krótkoterminowych papierów wartościowych,
 - b) realizacji czeków obcych przez bank,
 - c) wykupu weksli przez dłużnika lub bank,
- wpływy środków pieniężnych w drodze.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 140 jest prowadzona według:

- rodzajów poszczególnych składników krótkoterminowych papierów wartościowych i innych środków pieniężnych,
- poszczególnych walut obcych - dotyczy krótkoterminowych papierów wartościowych i innych środków pieniężnych wyrażonych w walucie polskiej i obcej,
- osób odpowiedzialnych za powierzone im krótkoterminowe papiery wartościowe i inne środki pieniężne.

Uwagi

Stosownie do przyjętej techniki księgowania środki pieniężne w drodze mogą być ewidencjonowane bieżąco lub tylko na przełomie okresów sprawozdawczych.

Konto 140 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan krótkoterminowych papierów wartościowych i innych środków pieniężnych.

Zespół 2 – Rozrachunki i roszczenia

201 Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 201 służy do ewidencji rozrachunków i roszczeń krajowych i zagranicznych z tytułu dostaw, robót i usług, w tym również zaliczek na poczet dostaw, robót i usług, a także należności z tytułu przychodów finansowych.

Na koncie 201 „Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami” ujmuje się:

Wn

- należności z tytułu sprzedaży usług produktów, materiałów, towarów i środków trwałych

- zapłata zobowiązań za dostawy i usługi,
- odpisanie zobowiązań przedawnionych i umorzonych,
- naliczone różnice kursowe walut obcych zwiększające wartość należności od odbiorców wyrażonych w walutach obcych i zmniejszające wartość zobowiązań wobec dostawców.

Ma

- zobowiązania z tytułu dostaw towarów, robót i usług,
- zobowiązania wobec dostawców z tytułu wymagalnych odsetek i kar umownych,
- wpływ należności i zaliczek od odbiorców,
- odpisanie należności umorzonych i przedawnionych,
- uznane reklamacje odbiorców i korekty zmniejszające należności z tytułu sprzedaży produktów,
- naliczone różnice kursowe walut obcych zmniejszające należności od odbiorców i zwiększające zobowiązania wobec dostawców.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 201 prowadzi się według kontrahentów, a w przypadku kontrahentów zagranicznych oprócz waluty polskiej w walutach obcych.

Należności i zobowiązania muszą być ponadto prowadzone w układzie pozwalającym na sporządzenie sprawozdań bilansowych i budżetowych.

Uwagi

Nie ujmuje się na koncie 201 należności jednostek budżetowych z tytułu dochodów budżetowych. Konto 201 może mieć dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności i roszczeń, a saldo Ma – stan zobowiązań.

221 Należności z tytułu dochodów budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 221 służy do ewidencji należności jednostek budżetowych z tytułu dochodów budżetowych, w których termin płatności przypada na dany rok budżetowy.

Na koncie 221 „Należności z tytułu dochodów budżetowych” ujmuje się:

Wn

- przypisane na dany rok budżetowy należności z tytułu dochodów budżetowych,
- zwroty nadpłat,
- przeniesienia należności długoterminowych do krótkoterminowych w wysokości raty należnej za dany rok budżetowy.

Ma

- wpłaty należności z tytułu dochodów budżetowych,
- odpisy (zmniejszenia) należności,
- przeniesienia należności objętych hipoteką na należności długoterminowe.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 221 prowadzi się według:

- dłużników,
- podziałek klasyfikacji dochodów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz. U. 68, poz. 634).

Uwagi

Konto 221 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności z tytułu dochodów budżetowych, a saldo Ma – stan zobowiązań jednostki budżetowej z tytułu nadpłat w tych dochodach.

222 Rozliczenie dochodów budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 222 służy do ewidencji rozliczenia zrealizowanych przez jednostkę budżetową dochodów budżetowych.

Na koncie 222 „Rozliczenie dochodów budżetowych” ujmuje się:

Wn

- dochody budżetowe przelane na rachunek dochodów budżetowych urzędu skarbowego lub rachunek bieżący budżetu gminy, powiatu, województwa, w korespondencji z kontem 130.

Ma

- okresowe lub roczne przeniesienia, na podstawie sprawozdań finansowych,

zrealizowanych dochodów budżetowych na konto 800.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Konta pomocnicze nie muszą być prowadzone.

Uwagi

Konto 222 może nie występować w urzędach jednostek samorządu terytorialnego, w których dochody budżetowe wpłacane są bezpośrednio na rachunek budżetu samorządu terytorialnego.

Konto 222 może wykazywać saldo Ma, które oznacza stan dochodów budżetowych zrealizowanych, ale nieprzelanych na rachunek urzędu skarbowego lub do budżetu samorządu terytorialnego.

223 Rozliczenie wydatków budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 223 służy do ewidencji rozliczenia zrealizowanych przez jednostkę budżetową wydatków budżetowych, przewidzianych w jej planie finansowym oraz w planach podporządkowanych jej dysponentów niższego stopnia.

Na koncie 223 „Rozliczenie wydatków budżetowych” ujmuje się:

Wn

- okresowe lub roczne przeniesienia, na podstawie sprawozdań finansowych, zrealizowanych wydatków budżetowych na konto 800,
- okresowe przelewy środków budżetowych dysponentom niższego stopnia na pokrycie ich wydatków budżetowych, w korespondencji z kontem 130,
- zwrot dysponentowi wyższego stopnia niewykorzystanych do końca roku środków na wydatki budżetowe.

Ma

- okresowe wpływy środków budżetowych otrzymanych na pokrycie wydatków budżetowych jednostki oraz przeznaczonych dla dysponentów niższego stopnia, w korespondencji z kontem 130,
- otrzymane zwroty od dysponentów niższego stopnia środków budżetowych niewykorzystanych na wydatki.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja analityczna powinna pozwalać na ustalenie stanu rozliczeń z dysponentami niższego stopnia.

Uwagi

Konto 223 może nie występować w urzędach gmin, w których wydatki budżetowe są realizowane bezpośrednio z rachunku budżetu.

Konto 223 może wykazywać saldo Ma, które oznacza stan środków budżetowych otrzymanych na pokrycie wydatków budżetowych, lecz niewykorzystanych do końca roku.

224 Rozliczenie udzielonych dotacji budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 224 służy do ewidencji rozliczenia przez organ dotujący udzielonych dotacji budżetowych.

Na koncie 224 „Rozliczenie udzielonych dotacji budżetowych” ujmuje się:

Wn

- wartość dotacji przekazanych przez organ dotujący.

Ma

- wartość dotacji uznanych za wykorzystane i rozliczone, w korespondencji z kontem 810.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa prowadzona do konta 224 powinna zapewnić możliwość ustalenia wartości przekazanych dotacji według jednostek oraz przeznaczenia dotacji.

Uwagi

Saldo Wn konta oznacza wartość niewykorzystanych, nierozliczonych dotacji lub wartość dotacji należnych do zwrotu w roku, w którym zostały przekazane.

Rozliczone i przypisane do zwrotu dotacje, które organ dotujący zalicza do dochodów budżetowych, są ujmowane na koncie 221.

225 Rozrachunki z budżetami

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 225 służy do ewidencji rozrachunków z budżetem państwa i budżetami samorządu terytorialnego w szczególności z tytułu dotacji, podatków, nadwyżek środków obrotowych zakładów budżetowych i ze środków specjalnych państwowych jednostek budżetowych, wpłaty zysku do budżetu gospodarstw pomocniczych, nadpłat w rozliczeniach z budżetami. W jednostkach będących podatnikami podatku od towarów i usług, na koncie 225 ewidencjonuje się również rozrachunki z tytułu VAT.

Na koncie 225 „Rozrachunki z budżetami” ujmuje się:

Wn

- przyznane dotacje budżetowe, które nie wpłynęły na rachunek bankowy do końca roku,
- wpłaty do budżetu nadwyżek środków obrotowych, w zakresie środków specjalnych jednostek budżetowych i zakładów budżetowych,
- wpłaty z tytułu podziału zysku w gospodarstwach pomocniczych,
- inne wpłaty z tytułu zobowiązań wobec budżetu, np. podatki, opłaty, cła,
- należności od budżetu z tytułu nadpłat w rozliczeniach z budżetem.

Ma

- zobowiązania wobec budżetu, z tytułu nadwyżek środków obrotowych lub podziału wyniku finansowego,
- zobowiązania wobec budżetów z tytułu podatków, cel i opłat,
- wpływy dotacji budżetowych ujętych na koniec poprzedniego roku jako należności,
- zobowiązania wobec budżetu z tytułu dotacji.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 225 jest prowadzona według:

- tytułów należności i zobowiązań dla poszczególnych budżetów,
- budżetów (urzędów skarbowych, urzędów celnych, urzędów samorządu terytorialnego).

Uwagi

Konto 225 może mieć dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności, a saldo Ma – stan zobowiązań wobec budżetów.

226 Długoterminowe należności budżetowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 226 służy do ewidencji:

- długoterminowych należności lub długoterminowych rozliczeń z budżetem, a w szczególności należności z tytułu mienia likwidowanych, prywatyzowanych lub sprzedawanych przedsiębiorstw innych podległych jednostek,
- należności z hipotekowanych,
- należności długoterminowych, których termin zapłaty ustalony w decyzji o ich powstaniu przypada na lata następujące po roku, w którym dokonywane są księgowania.

Na koncie 226 „Długoterminowe należności budżetowe” ujmuje się:

Wn

- wartości mienia przekazane spółkom do odpłatnego użytkowania lub sprzedanego w wysokości ustalonej w umowie, w korespondencji z kontem 015,
- inne długoterminowe należności jednostek budżetowych, w korespondencji z kontem 840,
- należności z hipotekowane

Ma

- równowartość mienia zwróconego przez spółki, w korespondencji z kontem 015,
- równowartość mienia zlikwidowanego, w korespondencji z kontem 855,
- przeniesienie należności długoterminowych do krótkoterminowych w wysokości raty należnej na dany rok budżetowy, raty za mienie podlegające sprzedaży lub raty należności z tytułu innych dochodów budżetowych w korespondencji z kontem 221,
- ustanie hipoteki.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 226 prowadzi się według jednostek, których należności te dotyczą.

Uwagi

Konto 226 może wykazywać saldo Wn, które oznacza wartość mienia zlikwidowanych jednostek, przekazanego do odpłatnego korzystania, oraz wartość należności z hipotekowanych, oraz wartość innych długoterminowych należności.

227 Rozliczenie dochodów ze środków funduszy pomocowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 227 służy do ewidencji rozliczenia zrealizowanych przez jednostkę dochodów dotyczących funduszy pomocowych.

Na koncie 227 „Rozliczenie dochodów ze środków funduszy pomocowych” ujmuje się:

Wn

- przelewy dochodów na odpowiednie rachunki środków funduszy pomocowych,
- zaliczenie dochodów na zwiększenie środków funduszy pomocowych.

Ma

- zrealizowane przez jednostkę dochody dotyczące funduszy pomocowych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 227 prowadzi się według poszczególnych programów pomocowych.

Uwagi

Konto 227 może wykazywać saldo Ma, które oznacza stan dochodów zrealizowanych przez jednostki.

228 Rozliczenie wydatków ze środków funduszy pomocowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 228 służy do ewidencji rozliczeń wydatków dokonanych przez jednostkę ze środków funduszy pomocowych lub środków otrzymanych tytułem prefinansowania lub innych środków, z których dokonane wydatki podlegają refundacji ze środków funduszy pomocowych albo ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi.

Na koncie 228 „Rozliczenie wydatków ze środków funduszy pomocowych” ujmuje się:

Wn

- okresowe lub roczne przeksięgowania dokonanych wydatków na konto 800,
- środki przekazane innym jednostkom, w korespondencji z kontem 137 lub 138.

Ma

- okresowe wpływy środków otrzymanych na pokrycie wydatków dokonywanych przez jednostkę na realizację programu oraz przeznaczonych dla innych jednostek.
- otrzymane zwroty od innych jednostek niewykorzystanych środków.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 228 prowadzi się według poszczególnych funduszy pomocowych.

Uwagi

Konto 228 może wykazywać saldo Ma, które oznacza stan otrzymanych środków z funduszy pomocowych, tytułem prefinansowania lub innych na wyodrębnione rachunki, lecz jeszcze niewykorzystanych na pokrycie wydatków.

229 Pozostałe rozrachunki publicznoprawne

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 229 służy do ewidencji, innych niż z budżetami, rozrachunków publicznoprawnych, a w szczególności z tytułu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych.

Na koncie 229 „Pozostałe rozrachunki publicznoprawne” ujmuje się:

Wn

- należności z tytułu nadpłat z tytułu rozrachunków publicznoprawnych,
- spłata i zmniejszenie zobowiązań publicznoprawnych,
- naliczone należności tytułu inkasa składek,
- odpisanie zobowiązań przedawnionych.

Ma

- zobowiązania z tytułu składek,
- spłata i zmniejszenie należności z tytułu rozrachunków publicznoprawnych,
- odpisanie należności umorzonych i przedawnionych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 229 prowadzi się według:

- poszczególnych tytułów,
- podmiotów, z którymi dokonywane są rozliczenia.

Uwagi

Konto 229 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności publicznoprawnych, a saldo Ma – stan zobowiązań publicznoprawnych.

231 Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 231 służy do ewidencji rozrachunków z pracownikami jednostki i innymi osobami fizycznymi z tytułu wypłat pieniężnych i świadczeń rzeczowych zaliczonych, zgodnie z odrębnymi przepisami, do wynagrodzeń, a w szczególności należności za pracę wykonywaną na podstawie stosunku pracy, umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej.

Na koncie 231 „Rozrachunki z tytułu wynagrodzeń” ujmuje się:

Wn

- wypłaty pieniężne lub przelewy wynagrodzeń,
- wypłaty zaliczek na poczet wynagrodzeń,
- wydanie świadczeń rzeczowych zaliczanych do wynagrodzeń, lub wypłacenie za nie ekwiwalentów,
- potrącenia z wynagrodzeń obciążające pracownika, dokonywane w liście płac na mocy ustawowych upoważnień, np. podatek dochodowy od osób fizycznych lub na podstawie pisemnej zgody pracownika,
- obciążenia z tytułu nadpłaty wynagrodzeń,
- odpisanie zobowiązań przedawnionych.

Ma

- zobowiązania jednostki z tytułu wynagrodzeń,
- przedawnione lub umorzone należności z tytułu wynagrodzeń.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 231 prowadzi się w formie imiennej ewidencji wynagrodzeń poszczególnych pracowników oraz innych osób fizycznych otrzymujących wynagrodzenia z uwzględnieniem wymogów art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. nr 76, poz. 694) oraz przepisów ZUS i przepisów podatkowych.

Uwagi

Konto 231 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności, a saldo Ma – stan zobowiązań jednostki z tytułu wynagrodzeń.

234 Pozostałe rozrachunki z pracownikami

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 234 służy do ewidencji należności, roszczeń i zobowiązań wobec pracowników z innych tytułów niż wynagrodzenia w szczególności z tytułu pobranych do rozliczenia zaliczek, odpłatności za świadczenia dokonane na rzecz pracowników, udzielonych pożyczek z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz należności od pracowników z tytułu niedoborów i szkód.

Na koncie 234 „Pozostałe rozrachunki z pracownikami” ujmuje się:

Wn

- wypłacone pracownikom zaliczki i sumy do rozliczenia na wydatki obciążające jednostkę,
- należności od pracowników z tytułu dokonanych przez jednostkę świadczeń odpłatnych,
- należności z tytułu pożyczek z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych,
- należności i roszczenia od pracowników z tytułu niedoborów i szkód,
- zapłacone zobowiązania wobec pracowników,
- odpisanie zobowiązań przedawnionych.

Ma

- wydatki wyłożone przez pracowników w imieniu jednostki,
- rozliczone zaliczki i zwroty środków pieniężnych,
- wpływy należności od pracowników,
- zobowiązania z tytułu ekwiwalentów za używanie przez pracowników własnej odzieży, materiałów i sprzętu,
- odpisanie należności umorzonych i przedawnionych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 234 prowadzi się według:

- poszczególnych tytułów,
- poszczególnych pracowników.

Uwagi

Konto 234 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności i roszczeń, a saldo Ma stan zobowiązań wobec pracowników.

240 Pozostałe rozrachunki

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 240 służy do ewidencji krajowych i zagranicznych należności i roszczeń oraz zobowiązań nieobjętych ewidencją na kontach 201–234.

Konto 240 może być używane również do ewidencji pożyczek i różnego rodzaju rozliczeń, a także krótko i długoterminowych należności funduszy celowych. Na koncie tym ewidencjonuje się w szczególności:

- rozrachunki z tytułu sum depozytowych,
- rozrachunki z tytułu sum na zlecenie,
- rozliczenia niedoborów szkód i nadwyżek,
- rozrachunki z tytułu potrąceń dokonanych na listach wynagrodzeń z innych tytułów niż podatki i składki ZUS,
- rozrachunki wewnątrzzakładowe,
- rozrachunki z tytułu zaliczek przekazanych na inwestycje wspólne,
- roszczenia sporne,
- mylne obciążenia i uznania rachunków bankowych.

Na koncie 240 „Pozostałe rozrachunki” ujmuje się:

Wn

- powstałe należności i roszczenia,
- spłata i zmniejszenie zobowiązań,
- ujawnione niedobory i szkody,
- kompensata nadwyżek z niedoborami,
- niesłuszne obciążenia i korekty pomyłkowych uznań bankowych.

Ma

- powstałe zobowiązania,
- spłata i zmniejszenie należności i roszczeń,
- ujawnione nadwyżki,
- niesłuszne uznania i korekty mylnych obciążeń bankowych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 240 prowadzi się według poszczególnych tytułów, poszczególnych kontrahentów i osób.

Uwagi

Konto 240 może mieć dwa salda. Saldo Wn oznacza stan należności i roszczeń, a saldo Ma – stan zobowiązań.

257 Należności z tytułu prefinansowania

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 257 służy do ewidencji należności z tytułu pożyczek udzielonych z budżetu państwa w ramach prefinansowania na finansowanie zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Na koncie 257 „Należności z tytułu prefinansowania” ujmuje się:

Wn

- powstanie i zwiększenie należności finansowych z tytułu udzielonych pożyczek w ramach prefinansowania,
- odsetki od pożyczek.

Ma

- spłatę udzielonej pożyczki,
- umorzenie części lub całości pożyczki,
- zapłatę lub umorzenie odsetek od pożyczek.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 257 prowadzi się według:

- poszczególnych tytułów należności,
- poszczególnych kontrahentów.

Uwagi

Konto może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan należności z tytułu udzielonych pożyczek w ramach prefinansowania i saldo Ma oznaczające stan nadpłat z tytułu pożyczek dotyczących prefinansowania.

268 Zobowiązania z tytułu prefinansowania

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 268 służy do ewidencji zobowiązań z tytułu pożyczek udzielonych z budżetu państwa w ramach prefinansowania na finansowanie zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Na koncie 268 „Zobowiązania z tytułu prefinansowania” ujmuje się:

Wn

- spłata zaciągniętych pożyczek w ramach prefinansowania,
- umorzenie zaciągniętych pożyczek w ramach prefinansowania,
- zapłata lub umorzenie odsetek.

Ma

- otrzymane pożyczki w ramach prefinansowania,
- zarachowane odsetki od zaciągniętych pożyczek w ramach prefinansowania.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 268 prowadzi się według:

- poszczególnych tytułów zobowiązań,
- poszczególnych kontrahentów.

Uwagi

Konto 268 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan nadpłaconych zobowiązań finansowych z tytułu pożyczek zaciągniętych w ramach prefinansowania, a saldo Ma stan zaciągniętych zobowiązań finansowych z tytułu pożyczek na prefinansowanie.

290 Odpisy aktualizujące należności

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 290 służy do ewidencji odpisów aktualizujących należności wątpliwe i odsetek od należności przypisanych, a niewpłaconych.

Odpisów aktualizujących dokonuje się w odniesieniu do należności wątpliwych, w przypadkach określonych w art. 35b ustawy z dnia 29 września 1994 o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. nr 76, poz. 694, ze zm.).

Na koncie 290 „Odpisy aktualizujące należności” ujmuje się:

Wn

- rozwiązanie odpisów aktualizacyjnych z powodu umorzenia, przedawnienia należności w korespondencji z kontami zespołu „2,”
- rozwiązanie odpisów aktualizacyjnych z powodu uregulowania należności w korespondencji z kontami zespołu „7”, a w zakresie funduszy z kontami zespołu „8”.

Ma

- odpisy aktualizujące należności wątpliwe nie będące finansowymi, w korespondencji z kontem 760,
- odpisy aktualizujące należności finansowe, w korespondencji z kontem 750,
- odpisy aktualizujące należności na rzecz funduszy obciążają fundusze.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 290 prowadzi się według:

- poszczególnych tytułów,
- poszczególnych kontrahentów.

Uwagi

Saldo konta 290 oznacza wartość odpisów aktualizujących należności oraz wartość odsetek należnych, a jeszcze niezapłaconych przez kontrahentów jednostki.

Zespół 3 – Materiały i towary

300 Rozliczenie zakupu

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 300 służy do ewidencji rozliczenia zakupu materiałów, towarów (artykułów spożywczych), robót i usług, a w szczególności do ustalenia:

- wartości materiałów, towarów w drodze,
- wartości dostaw niefakturowanych.

Konto 300 może służyć do:

- rozliczania wszystkich dostaw, faktur i rachunków,
- wyłącznie do wykazania stanu dostaw w drodze i dostaw niefakturowanych na koniec okresu sprawozdawczego,
- rozliczania odchyłeń cen ewidencyjnych od rzeczywistych cen zakupu lub nabycia,
- rozliczania kosztów zakupu zawartych w fakturach dostawców,
- rozliczania opłat manipulacyjnych pobieranych przez urząd celny przy imporcie,
- rozliczania niedoborów szkód i nadwyżek w transporcie,
- ujmowania reklamacji (sprostowań) dotyczących faktur dostawców.

Konto 300 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan dostaw w drodze (materiały i towary w drodze), a saldo Ma – stan dostaw lub usług niefakturowanych.

Na koncie 300 „Rozliczenie zakupu” ujmuje się:

Wn

- faktury dostawców łącznie z naliczonym podatkiem VAT oraz rachunki (w przypadku dostawców zagranicznych dodatkowo cło i inne obciążenia wg dowodu SAD),
- reklamacje i korekty podwyższające wartość fakturowanych dostaw i usług,
- nadwyżki materiałów i towarów stwierdzone w czasie odbioru dostawy,
- kredytowe odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów i towarów,
- przedawnione zobowiązania za dostawy niefakturowane.

Ma

- wartość przyjętych dostaw i usług,
- naliczony podatek VAT do rozliczenia z urzędem skarbowym bezpośrednio lub po spełnieniu określonych warunków,
- naliczony w fakturach podatek VAT niepodlegający zwrotowi lub odliczeniu od podatku należnego dotyczący składników majątku obrotowego, obciążający właściwe koszty lub czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów,
- naliczony podatek VAT niepodlegający zwrotowi lub odliczeniu od podatku należnego, dotyczący środków trwałych, inwestycji rozpoczętych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zwiększający ich wartość,
- przeniesienie kosztów zakupu nieobciążających wartości zapasów,
- odchylenia debetowe dotyczące materiałów i towarów,
- ujęcie stwierdzonych w czasie odbioru niedoborów i szkód,
- obciążenia dostawców wynikające z uznanych przez nich reklamacji i faktur korygujących,
- spisanie przedawnionych dostaw w drodze.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja analityczna w przypadku ujmowania wszystkich dostaw i usług powinna:

- umożliwić rozliczenie zakupów materiałów i usług według potrzeb podatku od towarów i usług,
- rozliczenie poszczególnych operacji (kosztów zakupu, odchyłeń, niedoborów i szkód, opłat manipulacyjnych),
- ustalenie dostaw i usług niefakturowanych (oddzielnie materiałów i towarów),
- ustalenie dostaw w drodze.

Uwagi

Jednostka powinna w zakładowym planie kont rozstrzygnąć, czy na koncie 300 ujmuje się:

- przychody wszelkich dostaw i usług i ich rozliczenie, lub
- przychody dostaw materiałów i towarów i ich rozliczenie, lub
- wyłącznie stan dostaw w drodze i dostaw niefakturowanych na koniec okresu sprawozdawczego.

Konto 300 może wykazywać dwa salda. Saldo Wn oznacza stan dostaw w drodze (materiały i towary w drodze), a saldo Ma – stan dostaw lub usług niefakturowanych.

310 Materiały

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 310 służy do ewidencji zapasów materiałów, w tym także opakowań i odpadków, znajdujących się w magazynach własnych i obcych oraz we własnym i obcym przerobie. Na koncie tym również ujmuje się wartość materiałów ujętych w koszty w momencie ich zakupu, ale nie zużytych do końca roku obrotowego – ujęcie na koncie 310 następuje na podstawie inwentaryzacji.

Na koncie 310 „Materiały” ujmuje się:

Wn

- przychód materiałów:

a) z zakupu,

b) z przerobu,

- nieodpłatne otrzymanie materiałów,

- nadwyżki materiałów w magazynie,

- podwyższenie cen ewidencyjnych zapasów,

- ustaloną w wyniku inwentaryzacji na koniec roku wartość materiałów, które były rozchodowane w momencie ich zakupu a nie zostały do końca roku zużyte.

Ma

- rozchód materiałów:

a) do zużycia,

b) sprzedaży,

- stwierdzone niedobory i szkody w zapasach materiałów w magazynach własnych i obcych,

- obniżenia cen ewidencyjnych zapasów,

- nieodpłatne przekazanie materiałów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 310 powinna pozwalać na ustalenie materiałów według ich:

- rodzajów,

- osób materialnie odpowiedzialnych,

- miejsc składowania.

Uwagi

Rodzaj ewidencji analitycznej określa kierownik jednostki w zakładowym planie kont.

Konto 310 może wykazywać saldo Wn, które wyraża stan zapasów materiałów, w cenach zakupu, nabycia lub w stałych cenach ewidencyjnych.

330 Towary

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 330 przeznaczone jest do ewidencji zapasów towarów magazynach własnych i obcych i w punktach sprzedaży.

Na koncie 330 „Towary” ujmuje się:

Wn

- przychód towarów:

a) z zakupu,

b) otrzymanych nieodpłatnie,

c) z własnej produkcji,

- zwrot towarów sprzedanych,

- nadwyżkę towarów,

- podwyższenie cen ewidencyjnych towarów.

Ma

- rozchód towarów sprzedanych,

- przekazanie do przerobu,

- przekazanie nieodpłatne towarów,

- niedobory i szkody w towarach,

- obniżenie cen ewidencyjnych towarów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 330 powinna pozwalać na:

- wyodrębnienie miejsc sprzedaży i magazynów, w których są przechowywane towary,

- osób materialnie odpowiedzialnych.

Uwagi

Konto 330 może wykazywać saldo Wn, które oznacza stan zapasów towarów w cenach zakupu, nabycia lub w stałych cenach ewidencyjnych.

340 Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów i towarów

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 340 służy do ewidencji różnic pomiędzy ceną ewidencyjną materiałów, towarów i artykułów spożywczych ustaloną na poziomie cen zakupu, nabycia lub sprzedaży a ich rzeczywistą ceną zakupu lub nabycia.

Na koncie 340 „Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów i towarów” ujmuje się:

Wn

- odchylenia debetowe,
- rozliczenie odchyleń kredytowych,
- obniżenie cen ewidencyjnych materiałów i towarów.

Ma

- odchylenia kredytowe,
- rozliczenie odchyleń debetowych,
- podwyższenie cen ewidencyjnych materiałów i towarów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 340 prowadzi się według występujących rodzajów zapasów z uwzględnieniem miejsc ich gromadzenia, tj. oddzielnie dla:

- materiałów,
- towarów,
- artykułów spożywczych.

Uwagi

Konto 340 może wykazywać saldo Wn i Ma, które oznacza stan odchyleń dotyczących zapasów materiałów i towarów ujętych na kontach 310 i 330.

Zespół 4 – Koszty według rodzajów i ich rozliczenie

400 Koszty według rodzajów

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konta zespołu 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie” służą do ewidencji kosztów w układzie rodzajowym i ich rozliczenia.

Na kontach zespołu 4 ujmuje się również koszty finansowane z dochodów własnych jednostek budżetowych.

Nie księguje się na kontach zespołu 4 kosztów finansowanych – zgodnie z odrębnymi przepisami – z funduszy celowych i innych oraz kosztów inwestycji, pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów operacji finansowych i strat nadzwyczajnych.

Konto 400 służy do ewidencji kosztów prostych według rodzaju.

Na koncie 400 „Koszty według rodzajów” ujmuje się:

Wn

- poniesione koszty, głównie dotyczące:
 - a) zużytych materiałów,
 - b) różnych usług,
 - c) wynagrodzenia, ubezpieczenia i inne świadczenia na rzecz pracowników,
 - d) podatki, opłaty administracyjne i inne obciążające koszty działalności operacyjnej.

Ma

- zmniejszenia poniesionych kosztów,
- przeniesienie rocznej sumy kosztów na konto 860.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 400 prowadzi się według podziałek klasyfikacji wydatków zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz. U. 68, poz. 634).

Uwagi

Konto 400 może wykazywać w ciągu roku obrotowego saldo Wn, które wyraża wysokość poniesionych kosztów. Saldo konta 400 przenosi się w końcu roku obrotowego na konto 860.

401 Amortyzacja

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 401 służy do ewidencji kosztów amortyzacji od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, od których odpisy umorzeniowe są dokonywane stopniowo według stawek amortyzacyjnych.

Na koncie 401 „Amortyzacja” ujmuje się:

Wn

- odpisy amortyzacyjne.

Ma

- przeniesienie kosztów amortyzacji na wynik finansowy.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

W jednostkach płacących podatek dochodowy od osób prawnych ewidencja analityczna powinna umożliwiać ustalenie amortyzacji stanowiącej koszty uzyskania przychodu i nie stanowiącej kosztów uzyskania przychodów.

Uwagi

Konto 401 może wykazywać w ciągu roku obrotowego saldo Wn, które wyraża wysokość poniesionych kosztów amortyzacji. Saldo konta 401 przenosi się w końcu roku obrotowego na konto 860.

490 Rozliczenie kosztów

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 490 w jednostkach nie prowadzących kont zespołu 5 „Koszty według typów działalności i ich rozliczenie” służy do ujęcia:

- wartości wytworzonych i przyjętych do magazynu wyrobów gotowych i produkcji niezakończonych według cen sprzedaży netto w korespondencji z kontem 600 „Produkty gotowe i półfabrykaty”,
- kosztów rozliczanych w czasie, które w okresie ich poniesienia ujęte były na koncie 400 w korespondencji z kontem 640 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów”,
- zmniejszeń rozliczeń międzyokresowych kosztów,
- rezerw tworzonych na koszty, w korespondencji z kontem 640 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów”,
- kosztów zgromadzonych na koncie 700 oraz kosztów niewliczanych do sprzedanych produktów i towarów, lecz wprost obciążających wynik finansowy oraz ewentualne koszty zakupu i sprzedaży towarów i materiałów ujęte na kontach 730 i 760.

W jednostkach prowadzących konta zespołu 5 konto 490 służy do:

- przeniesienia na konta zespołu 5 i zespołu 6 kosztów prostych zewidencjonowanych w ciągu okresu sprawozdawczego na koncie 400, 401,
- przeniesienia na konto 640 kosztów rozliczanych w czasie, które w okresie ich poniesienia ujęte były na koncie 400, 401,
- ujęcia łącznej kwoty kosztów uzyskania przychodów zewidencjonowanych na kontach zespołu 7.

Na stronie Wn konta 490 ujmuje się również, w korespondencji z kontem 760, przychody ze sprzedaży wewnętrznej produktów oraz na stronie Wn lub Ma zmiany stanu produktów spowodowane w szczególności zdarzeniami losowymi, niedoborami lub nadwyżkami.

Na koncie 490 „Rozliczenie kosztów” ujmuje się:

Wn

- w jednostkach nie prowadzących kont zespołu 5:

- a) zmniejszenie rozliczeń międzyokresowych o przypadające na dany okres koszty rozliczne w czasie, które poniesiono w poprzednich okresach, w korespondencji z kontem 640,
- b) tworzenie rezerw na koszty, w korespondencji z kontem 640,
- c) wartość rozchodowanych wyrobów,
- d) przychody ze sprzedaży wewnętrznej produktów w korespondencji z kontem 760,
- e) równowartość strat produktów,
- f) przeniesienie salda kredytowego na dzień bilansowy,

- w jednostkach prowadzących konta zespołu 5:

- a) przeniesienie kosztu własnego sprzedanych produktów,
- b) przeniesienie kosztów nie wliczanych do wartości produktów (koszty zarządu, działalności handlowej, koszty sprzedaży),
- c) tworzenie rezerw na koszty, w korespondencji z kontem 640,
- d) przychody ze sprzedaży wewnętrznej produktów, w korespondencji z kontem 760,
- e) równowartość strat produktów,

f) przeniesienie salda kredytowego na dzień bilansowy na konto 860.

Ma

- w jednostkach nie prowadzących kont zespołu 5:

- a) koszty do rozliczenia w czasie, w korespondencji z kontem 640,
- b) rozliczenie kosztów, na które uprzednio utworzono rezerwę, korespondencji z kontem 640,
- c) wartość wytworzonych i przyjętych do magazynu wyrobów gotowych i produkcji niezakończonych według cen sprzedaży netto, w korespondencji z kontem 600,
- d) równowartość nadwyżki produktów,
- e) przeniesienie salda debetowego występującego na koniec roku,

- w jednostkach prowadzących konta zespołu 5:

- a) poniesione koszty rodzajowe, zaewidencjonowane na koncie 400 i nie podlegające rozliczeniu w czasie, w korespondencji z właściwym kontem zespołu 5,
- b) poniesione koszty rodzajowe, zaewidencjonowane na koncie 400, lecz przypadające na przyszłe okresy, w korespondencji z kontem 640,
- c) równowartość nadwyżki produktów,
- d) przeniesienie salda debetowego występującego na koniec roku na konto 860.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Wprowadzenie ewidencji analitycznej może być uzasadnione w celu kontroli prawidłowości ustalenia zmian stanu produktów i zmian rozliczeń międzyokresowych.

Uwagi

Saldo Wn lub Ma konta 490 oznacza zmianę stanu zapasów produktów gotowych, produkcji niezakończonych i rozliczeń międzyokresowych kosztów na koniec roku w stosunku do stanu na początek roku.

Saldo konta 490 przenoszone jest w końcu roku obrotowego na konto 860.

Zespół 5 – Koszty według typów działalności i ich rozliczenie

500 Koszty działalności podstawowej

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 500 służy do ewidencji kosztów działalności podstawowej, stanowiącej zasadniczy przedmiot działalności, do której jednostka jest powołana. Może to być działalność polegająca na wytwarzaniu wyrobów, usługowa lub handlowa.

Na koncie 500 „Koszty działalności podstawowej” ujmuje się:

Wn

- poniesione koszty działalności podstawowej w okresie bieżącym,
- rozliczenie kosztów poniesionych w poprzednich okresach, dotyczących bieżącego okresu,
- zaliczenie w ciężar kosztów działalności danego okresu rezerwy na koszty planowane do poniesienia w przyszłych okresach,
- świadczenia działalności pomocniczej.

Ma

- rozliczone koszty działalności podstawowej (wartość wytworzonych produktów, koszty sprzedaży, handlowe).

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 500 prowadzi się według:

- poszczególnych rodzajów działalności podstawowej z dalszym podziałem na koszty:
 - a) zaliczane do wartości wytworzonych produktów i produkcji niezakończonych,
 - b) obciążające wynik finansowy okresu sprawozdawczego, a w szczególności koszty sprzedaży, koszty handlowe,
- pozycji kalkulacyjnych.

Uwagi

W końcu roku saldo konta 500 może wykazywać stan produkcji niezakończonych (w toku).

530 Koszty działalności pomocniczej

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 530 służy do ewidencji kosztów działalności prowadzonej przez komórki jednostki zajmujące się działalnością pomocniczą, głównie:

- świadczeniem usług, w szczególności usług transportowych, sprzętowych, remontowych, na rzecz innych komórek tej jednostki, w tym na rzecz komórek wykonujących działalność podstawową,

- wytwarzaniem na własne potrzeby jednostki energii oraz materiałów,
- wykonywaniem we własnym zakresie inwestycji,
- pełnieniem innych funkcji pomocniczych (stołówki, domy mieszkalne, obiekty socjalne).

Na koncie 530 „Koszty działalności pomocniczej” ujmuje się:

Wn

- poniesione koszty działalności pomocniczej w okresie bieżącym,
- rozliczenie kosztów poniesionych w poprzednich okresach, dotyczących bieżącego okresu,
- zaliczenie w ciężar kosztów działalności danego okresu rezerwy na koszty planowane do poniesienia w przyszłych okresach,
- świadczenia własnej działalności pomocniczej.

Ma

- rozliczone koszty działalności pomocniczej.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 530 prowadzi się według:

- poszczególnych rodzajów działalności pomocniczej z dalszym podziałem na koszty:

- a) zaliczane do wartości wytworzonych produktów i produkcji niezakończonych,
- b) obciążające wynik finansowy okresu sprawozdawczego, a w szczególności koszty sprzedaży, koszty handlowe, pozycje kalkulacyjnych.

Uwagi

W końcu roku saldo konta 530 wykazuje wartość produkcji niezakończonych (w toku).

550 Koszty zarządu

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 550 służy do ewidencji wyodrębnionych kosztów związanych z:

- zarządzaniem jednostką jako całością, a więc komórek zaliczonych do zarządu jednostki (kierownictwa),
- kosztów ogólnoadministracyjnych, tj. służb ogólnej obsługi, takich jak księgowo – finansowe, kadry, zaopatrzenie, zbył,
- kosztów ogólnych dotyczących danej jednostki jako całości (a w szczególności utrzymanie terenu, straż przemysłowa i przeciwpożarowa).

Na koncie 550 „Koszty zarządu” ujmuje się:

Wn

- koszty proste poniesione w okresie bieżącym,
- rozliczenie kosztów poniesionych w poprzednich okresach, dotyczących bieżącego okresu,
- świadczenia działalności pomocniczej,
- zużycie materiałów, towarów i produktów na potrzeby reprezentacji i reklamy.

Ma

- przeniesienie kosztów działalności zarządu na konto 490 lub konto 640.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja analityczna do konta 550 nie jest obowiązkowa. Może być prowadzona według struktury kosztów zarządu dla potrzeb analizy, kontroli i sporządzania deklaracji podatkowych.

Uwagi

Konto 550 nie może wykazywać salda na koniec roku.

580 Rozliczenie kosztów działalności

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 580 służy do porównania kosztu wytworzenia poszczególnych produktów lub ich grup z wartością wytworzonych produktów wyrażoną w cenach ewidencyjnych.

Na koncie 580 „Rozliczenie kosztów działalności” ujmuje się:

Wn

- rzeczywisty koszt wytworzenia produktów, w korespondencji z odpowiednimi kontami zespołu 5,
- kredytowe odchylenia od cen ewidencyjnych produktów.

Ma

- wartość wytworzenia produktów w cenach ewidencyjnych przyjętych do magazynu lub wydanych z produkcji bezpośrednio do sprzedaży, w korespondencji z odpowiednimi kontami zespołu 6 lub 7,
- debetowe odchylenia od cen ewidencyjnych produktów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 580 powinna zapewnić informację o wysokości różnic między rzeczywistymi a zarachowanymi kosztami wykonania poszczególnych częściowo wykonanych, ale jeszcze niezakończonych usług.

Uwagi

Stosowanie konta 580 jest celowe, jeżeli nie przeprowadza się w ogóle lub bieżąco kalkulacji kosztów poszczególnych produktów, a prowadzi się ich ewidencję ilościowo-wartościową, stosując do tego ceny ewidencyjne.

Konto 580 nie może wykazywać salda na koniec okresu.

Zespół 6 – Produkty

600 Produkty gotowe i półfabrykaty

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 600 służy do ewidencji zapasów:

- wyrobów gotowych oraz robót i usług zakończonych, lecz niesprzedanych do końca okresu sprawozdawczego,
- półfabrykatów w jednostkach prowadzących ich ewidencję ilościowo-wartościową.

Na koncie 600 „Produkty gotowe i półfabrykaty” ujmuje się:

Wn

- przychody wyrobów gotowych i półfabrykatów z produkcji,
- przyjęte zwroty produktów od odbiorców,
- nadwyżki produktów,
- podwyższenie cen ewidencyjnych produktów,
- wartość zinwentaryzowanych na koniec okresu wyrobów, nie ujmowanych na bieżąco na koncie 600.

Ma

- rozchód produktów z tytułu sprzedaży,
- nieodpłatne przekazanie produktów,
- stwierdzone niedobory i szkody w produktach,
- obniżenie cen ewidencyjnych produktów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 600 prowadzi się według:

- miejsc ich składowania,
- osób, którym powierzono pieczę nad nimi.

W odniesieniu do zapasów produktów objętych ewidencją ilościowo-wartościową i ilościową ewidencja szczegółowa powinna być prowadzona także według ich poszczególnych rodzajów i grup.

Uwagi

Konto 600 może służyć tylko do ewidencji wartości wyrobów, robót i usług nie sprzedanych do końca okresu rozliczeniowego, które na bieżąco ewidencjonuje się bezpośrednio w zespole „7”, a tylko wartość produktów ustalonych na podstawie inwentaryzacji ujmuje się na koncie 600.

Konto 600 może wykazywać saldo Wn, które wyraża stan zapasów produktów gotowych oraz ewentualnie półfabrykatów.

620 Odchylenia od cen ewidencyjnych produktów

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 620 służy do ewidencji różnic pomiędzy ceną ewidencyjną produktów a ich rzeczywistym kosztem wytworzenia.

Na koncie 620 „Odchylenia od cen ewidencyjnych produktów” ujmuje się:

Wn

- powstałe odchylenia debetowe,
- odchylenia kredytowe przypadające na rozchodowane produkty.

Ma

- odchylenia kredytowe przypadające na przyjęte na stan produkty,
- wyksięgowanie odchyleń debetowych przypadających na rozchodowane produkty.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 620 prowadzi się według:

- wyrobów gotowych,
- półfabrykatów.

Uwagi

Występuje w jednostkach stosujących do wyceny produktów ceny ewidencyjne.

Konto 620 może wykazywać saldo Wn lub Ma, które oznacza stan odchyleń dotyczących zapasów produktów, korygując ich wartość bilansową.

640 Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 640 służy do ewidencji już poniesionych kosztów dotyczących przyszłych okresów (rozliczenia czynne) oraz rezerw na wydatki przyszłych okresów (rozliczenia bierne).

Na koncie 640 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów” ujmuje się:

Wn

- koszty proste i złożone poniesione w okresie sprawozdawczym, a dotyczące przyszłych okresów,
- wydatki poniesione w okresie sprawozdawczym, na które utworzono rezerwę w okresach poprzednich.

Ma

- utworzenie rezerwy na wydatki przyszłych okresów,
- zaliczenie do kosztów okresu sprawozdawczego kosztów poniesionych w okresach poprzednich w części przypadającej na dany okres.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 640 prowadzi się według tytułów rozliczeń międzyokresowych z podziałem na rozliczenia międzyokresowe czynne i bierne.

Uwagi

Saldo Wn konta 640 wyraża koszty przyszłych okresów, a saldo Ma –rezerwy na wydatki przyszłych okresów.

Zespół 7 – Przychody i koszty ich uzyskania

700 Sprzedaż produktów i koszt ich wytworzenia

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 700 służy do ewidencji przychodów ze sprzedaży produktów oraz kosztu ich wytworzenia:

- wyrobów gotowych,
- półfabrykatów,
- robót i usług,

na rzecz obcych jednostek oraz działalności finansowo wyodrębnionej własnej jednostki.

Na koncie 700 „Sprzedaż produktów i koszt ich wytworzenia” ujmuje się:

Wn

- koszt wytworzenia sprzedanych produktów według rzeczywistego kosztu wytworzenia,
- odchylenia debetowe od cen ewidencyjnych sprzedanych produktów,
- zmniejszenia przychodów ze sprzedaży z tytułu uznanych reklamacji oraz korekt wystawionych faktur i rachunków,
- przeniesienie w końcu roku przychodów ze sprzedaży produktów.

Ma

- przychody ze sprzedaży,
- świadczenia na rzecz własnej działalności wyodrębnionej,
- odchylenia kredytowe od cen ewidencyjnych sprzedanych produktów,
- korekty zwiększające sprzedaż,
- przeniesienie w końcu roku kosztów uzyskania przychodów ze sprzedaży produktów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 700 prowadzi się według:

- podziałek klasyfikacji dochodów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz. U. 68, poz. 634),

- rejestrów sprzedaży zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 stycznia 1993r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. nr 11 poz. 50, ze zm.) dotyczy podatników podatku od towarów i usług,
- produktów, dla których jednostka otrzymuje dotacje,
- potrzeb sprawozdawczości.

Uwagi

W końcu roku obrotowego przenosi się:

- przychody ze sprzedaży na stronę Ma konta 860,
- koszt sprzedanych produktów na stronę Wn konta 490, uznając konto 700.

Na koniec roku konto 700 nie wykazuje salda.

730 Sprzedaż towarów i wartość ich zakupu

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 730 służy do ewidencji sprzedaży towarów i wartości ich zakupu.

Na koncie 730 „Sprzedaż towarów i wartość ich zakupu” ujmuje się:

Wn

- wartość sprzedanych towarów w cenach zakupu (nabycia) lub w cenie ewidencyjnej,
- odchylenia debetowe od cen ewidencyjnych sprzedanych towarów,
- zmniejszenia przychodów ze sprzedaży z tytułu uznanych reklamacji oraz korekt wystawionych faktur i rachunków,
- przeniesienie w końcu roku przychodów ze sprzedaży towarów.

Ma

- przychody ze sprzedaży towarów,
- odchylenia kredytowe od cen ewidencyjnych sprzedanych towarów,
- korekty zwiększające sprzedaż,
- przeniesienie w końcu roku kosztów uzyskania przychodów ze sprzedaży towarów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 730 prowadzi się według:

- według miejsc sprzedaży, z podziałem na sprzedaż hurtową i detaliczną,
- podziałek klasyfikacji dochodów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.),
- rejestrów sprzedaży zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 stycznia 1993r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. nr 11 poz. 50, ze zm.) dotyczy podatników podatku od towarów i usług.

Uwagi

W końcu roku obrotowego przenosi się:

- przychody ze sprzedaży towarów na stronę Ma konta 860 (Wn 730),
- wartość sprzedanych towarów w cenie zakupu na stronę Wn konta 860 (Ma konto 730).

Na koniec roku konto 730 nie wykazuje salda.

740 Dotacje i środki na inwestycje

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 740 służy do ewidencji dotacji otrzymywanych z budżetu, środków pozabudżetowych, funduszy celowych oraz innych jednostek na finansowanie działalności podstawowej gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz zakładów budżetowych. Na koncie 740 nie ujmuje się dotacji otrzymanych na finansowanie inwestycji.

Na koncie 740 „Dotacje i środki na inwestycje” ujmuje się:

Wn

- dotacje przekazane na finansowanie działalności podstawowej samodzielnie bilansującym się oddziałom zakładów budżetowych w korespondencji z kontem 131 lub 240,
- środki pieniężne zakładów budżetowych i dochodów własnych jednostek budżetowych wykorzystane lub przeznaczone na finansowanie inwestycji w korespondencji z kontem 800 lub kontem 840,
- zwroty dotacji nie wykorzystanych, nadmiernie pobranych lub wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, w korespondencji z kontem 131 lub 225 (z wyjątkiem zwrotów otrzymywanych przez jednostki budżetowe, które podlegają ujęciu na stronie Wn konta 221 i Ma konta 750),
- przeniesienie w końcu roku salda dotacji otrzymanych na finansowanie działalności

podstawowej na stronę Ma konta 860.

Ma

- w ciągu roku dotacje rzeczywiście otrzymane, w korespondencji z kontem 131 lub dotacje należne, jeżeli ich wysokość wynika z przepisów, w korespondencji z kontem 225,
- na koniec okresu sprawozdawczego dotacje należne, jeśli należna dotacja wynika z przepisów prawa lub jest potwierdzona przez organ dotujący, albo jeżeli należna dotacja za dany rok wpłynęła na rachunek jednostki w okresie następnym do dnia sporządzenia sprawozdania finansowego, w korespondencji z kontem 225,
- przebieganie dotacji dotyczących danego okresu, które w poprzednich okresach zaliczono do przyszłych okresów (na konto 840),
- przeniesienie w końcu roku wartości dotacji przekazanych na konto 860.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencja analityczna do konta 740 jest prowadzona według tytułów dotacji.

Uwagi

W końcu roku obrotowego saldo konta 740 zamyka się dwoma saldami, które przenosi się:

- saldo Wn oznaczające wartość dotacji przekazanych na finansowanie działalności podstawowej samodzielnie bilansujących oddziałów oraz środków na inwestycje w zakładach budżetowych i środkach specjalnych jednostek budżetowych – na stronę Wn konta 860,
- saldo Ma oznaczające wartość dotacji otrzymanych na finansowanie działalności podstawowej – na stronę Ma konta 860.

Na koniec roku konto 740 nie wykazuje salda.

750 Przychody i koszty finansowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 750 służy do ewidencji przychodów z tytułu dochodów budżetowych oraz operacji finansowych i kosztu operacji finansowych.

Na koncie 750 „Przychody i koszty finansowe” ujmuje się:

Wn

- odpisy przychodów z tytułu dochodów budżetowych,
- koszty operacji finansowych, jak np. wartość sprzedanych udziałów, akcji i papierów wartościowych,
- odsetki od obligacji,
- odsetki od kredytów i pożyczek,
- odsetki za zwłokę w zapłacie zobowiązań (z wyjątkiem obciążających środki trwałe w budowie – Wn konto 080),
- dyskonto przy sprzedaży weksli, czeków obcych i papierów wartościowych,
- ujemne różnice kursowe (z wyjątkiem obciążających środki trwałe w budowie – Wn konto 080),
- przeniesienie na koniec roku osiągniętych przychodów finansowych.

Ma

- przychody z tytułu dochodów budżetowych,
- kwoty należne z tytułu operacji finansowych, jak np. przychody ze sprzedaży papierów wartościowych,
- przychody z udziałów i akcji,
- dywidendy,
- odsetki od udzielanych pożyczek,
- dyskonto przy zakupie weksli, czeków obcych i papierów wartościowych,
- odsetki za zwłokę w zapłacie należności,
- dodatnie różnice kursowe (z wyjątkiem zaliczanych do środków trwałych w budowie),
- przeniesienie na koniec roku poniesionych kosztów finansowych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 750 prowadzi się według:

- podziałek klasyfikacji dochodów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.),
- rejestrów sprzedaży zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 stycznia 1993r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. nr 11 poz. 50, ze zm.) dotyczy podatników podatku od towarów i usług,

- potrzeb sprawozdawczości,
- potrzeb deklaracji podatkowych.

Uwagi

W końcu roku obrotowego przenosi się:

- przychody z tytułu dochodów budżetowych oraz przychody finansowe na stronę Ma konta 860 (Wn konto 750),
 - koszty operacji finansowych na stronę Wn konta 860 (Ma konto 750).
- Na koniec roku konto 750 nie wykazuje salda.

760 Pozostałe przychody i koszty

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 760 służy do ewidencji przychodów i kosztów niezwiązanych bezpośrednio ze zwykłą działalnością jednostki, w tym wszelkich innych przychodów niż podlegające ewidencji na kontach 700, 730, 740, 750. Konto 760 służy również w jednostkach ewidencjonujących koszty na kontach 400, 490 oraz zespołu 5 do ewidencji zapisów uzupełniających dokonanych na kontach zespołu 5 i 6 z tytułu zwiększeń bądź zmniejszeń stanu produktów.

Na koncie 760 „Pozostałe przychody i koszty” ujmuje się:

Wn

- koszty osiągnięcia przychodów ze strony Ma, np. wartość w cenach zakupu lub nabycia sprzedanych materiałów,
- odchylenia debetowe sprzedanych lub nieodpłatnie przekazanych materiałów,
- korekty zmniejszające przychody ze sprzedaży materiałów, środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz środków trwałych w budowie,
- pozostałe koszty operacyjne np. kary, grzywny,
- odpisane przedawnione, umorzone i nieściągalne należności,
- utworzone odpisy aktualizujące na należności od dłużników,
- koszty postępowania spornego i egzekucyjnego,
- nieodpłatnie przekazane aktywa obrotowe,
- niezawinione niedobory aktywów obrotowych,
- przeniesienie na koniec roku wartości pozostałych przychodów.

Ma

- przychody ze sprzedaży materiałów,
- przychody ze sprzedaży środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych i inwestycji w jednostkach budżetowych, a w zakładach budżetowych i gospodarstwach pomocniczych, przychody ze sprzedaży tych składników w części nie podlegającej przekazaniu do budżetu,
- pozostałe przychody operacyjne np. odpisane przedawnione zobowiązania,
- otrzymane odszkodowania, kary i grzywny,
- darowizny i nieodpłatnie otrzymane aktywa obrotowe,
- przeniesienie na koniec roku pozostałych kosztów operacyjnych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 760 prowadzi się według:

- podziałek klasyfikacji dochodów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.),
- rejestrów sprzedaży zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 stycznia 1993r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. nr 11 poz. 50, ze zm.) dotyczy podatników podatku od towarów i usług,
- potrzeb sprawozdawczości,
- potrzeb deklaracji podatkowych.

Uwagi

W końcu roku obrotowego przenosi się:

- na stronę Wn konta 490 – koszty związane z zakupem i sprzedażą składników majątku, jeżeli zostały ujęte na koncie 760, w korespondencji ze stroną Ma konta 760,
 - na stronę Wn konta 860 – wartość sprzedanych materiałów w cenach zakupu lub nabycia oraz pozostałe koszty operacyjne, w korespondencji ze stroną Ma konta 760,
 - na stronę Ma konta 860 – przychody ze sprzedaży składników majątkowych ujmowanych na koncie 760 oraz pozostałe przychody operacyjne, w korespondencji ze stroną Wn konta 760.
- Na koniec roku konto 760 nie wykazuje salda.

761 Pokrycie amortyzacji

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 761 służy do ewidencji wartości amortyzacji ujętej na koncie 401.

Na koncie 761 „Pokrycie amortyzacji” ujmuje się:

Wn

- przeniesienie na koniec roku salda konta na wynik finansowy.

Ma

- równowartość amortyzacji ujętej na koncie 401, w korespondencji z kontem 800.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja analityczna nie musi być prowadzona.

Uwagi

Na koniec roku konto 761 nie wykazuje salda, jest przenoszone na konto 860.

Zespół 8 – Fundusze, rezerwy i wynik finansowy

800 Fundusz jednostki

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 800 służy do ewidencji równowartości majątku trwałego i obrotowego jednostki i ich zmian.

Na koncie 800 „Fundusz jednostki” ujmuje się:

Wn

- przeksięgowanie, pod datą sprawozdania budżetowego, zrealizowanych dochodów budżetowych, w korespondencji z kontem 222,
- przeksięgowanie, w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego, rozliczenia wyniku finansowego z konta 820,
- przeksięgowanie, w końcu roku obrotowego, dotacji z budżetu i środków budżetowych wykorzystanych na inwestycje z konta 810,
- pokrycie amortyzacji podstawowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w korespondencji z kontem 760,
- różnice z aktualizacji środków trwałych,
- wartość sprzedanych i nieodpłatnie przekazanych podstawowych środków trwałych i inwestycji,
- przeksięgowanie, w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego, straty bilansowej roku ubiegłego z konta 860.

Ma

- przeksięgowanie, pod datą sprawozdania finansowego, zrealizowanych wydatków budżetowych z konta 223,
- wpływ dotacji i środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji,
- różnice z aktualizacji środków trwałych,
- nieodpłatne otrzymanie środków trwałych i inwestycji,
- przeksięgowanie, w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego, zysku bilansowego roku ubiegłego z konta 860.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 800 prowadzi się według:

- tytułów zwiększeń i zmniejszeń funduszu,
- aktywów trwałych i obrotowych.

W przypadku prowadzenia scentralizowanej księgowości obejmującej różne jednostki, dla których ustala się odrębnie wynik finansowy i według odmiennych zasad dokonuje się jego podziału, ewidencję szczegółową prowadzi się również według poszczególnych jednostek.

Uwagi

Konto 800 wykazuje na koniec roku saldo Ma, które oznacza stan funduszu jednostki.

810 – Dotacje budżetowe oraz środki z budżetu na inwestycje

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 810 służy do ewidencji w jednostkach budżetowych:

- dotacji przekazywanych z budżetu na finansowanie działalności podstawowej (dotacje podmiotowe, przedmiotowe) gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych oraz zakładów budżetowych,
- dotacji celowych z budżetu na finansowanie inwestycji zakładów budżetowych,
- innych dotacji przekazywanych z budżetu,

- równowartości dokonanych wydatków na inwestycje w jednostkach budżetowych.
Na koncie 810 „Dotacje budżetowe oraz środki z budżetu na inwestycje” ujmuje się:

Wn

- dotacje przekazane przez jednostki budżetowe na finansowanie środków obrotowych i inwestycji oraz inne dotacje przekazane z budżetu,
- wykorzystanie środków budżetowych na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych.

Ma

- zwroty dotacji przekazanych w tym samym roku budżetowym,
- przeksięgowanie w końcu roku obrotowego na konto 800 „Fundusz jednostki” stanu dotacji przekazanych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 810 prowadzi się według:

- podziałek klasyfikacji dochodów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.),
- według jednostek, którym dotacje przekazano, ze wskazaniem przeznaczenia dotacji.

Uwagi

Na koniec roku konto 810 nie wykazuje salda.

820 Rozliczenie wyniku finansowego

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 820 służy do ewidencji rozliczenia wyniku finansowego gospodarstw pomocniczych pozostającego do ich dyspozycji oraz nadwyżki środków obrotowych w zakładach budżetowych i nadwyżki dochodów własnych jednostek budżetowych.

Na koncie 820 „Rozliczenie wyniku finansowego” ujmuje się:

Wn

- odpisy z wyniku finansowego gospodarstwa pomocniczego pozostającego do ich dyspozycji,
- należne lub dokonane wpłaty do budżetu z tytułu nadwyżki środków obrotowych w zakładach budżetowych,
- należne lub dokonane wpłaty do budżetu z tytułu nadwyżki dochodów własnych jednostek budżetowych.

Ma

- przeniesienie salda konta 820 w roku następnym, pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego na konto 800.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Księgi pomocnicze nie muszą prowadzone.

Uwagi

Saldo konta 820 przenosi się w roku następnym, pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego na konto 800.

840 Rezerwy i rozliczenia międzyokresowe przychodów

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 840 służy do ewidencji przychodów zaliczanych do przyszłych okresów oraz innych rozliczeń międzyokresowych i rezerw.

Na koncie 840 „Rezerwy i rozliczenia międzyokresowe przychodów” ujmuje się:

Wn

- zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy,
- zmniejszenie przychodów zaliczanych do przyszłych okresów.

Ma

- utworzenie i zwiększenie rezerwy,
- zwiększenie przychodów zaliczanych do przyszłych okresów.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 840 prowadzi się według:

- rezerw oraz przyczyn ich zwiększeń i zmniejszeń,
- rozliczeń międzyokresowych przychodów z poszczególnych tytułów oraz przyczyn ich zwiększeń i zmniejszeń.

Uwagi

Konto 840 może wykazywać saldo Ma, które oznacza stan rezerw i rozliczeń międzyokresowych przychodów.

851 Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 851 służy do ewidencji stanu oraz zwiększeń i zmniejszeń zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Na koncie 851 „Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych” ujmuje się:

Wn

- wykorzystanie ZFŚS na działalność zgodną z ustawą z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 70 poz.335 ze zm.).

Ma

- naliczenie ZFŚS,
- zwiększenia funduszu z tytułu odsetek od środków pieniężnych na rachunku bankowym i udzielonych z ZFŚS pożyczek,
- dobrowolne wpłaty, darowizny na ZFŚS,
- opłaty osób i jednostek organizacyjnych korzystających z ZFŚS,
- przychody z tytułu sprzedaży, dzierżawy i likwidacji środków trwałych służących działalności socjalnej.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 851 prowadzi się według:

- źródeł zwiększeń i kierunków zmniejszeń,
- wysokości poniesionych kosztów i wysokości uzyskanych przychodów przez poszczególne rodzaje działalności socjalnej.

Uwagi

Saldo Ma konta 851 wyraża stan zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

853 Fundusze pozabudżetowe

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 853 służy do ewidencji stanu, zwiększeń i zmniejszeń funduszy celowych, funduszy motywacyjnych, oraz innych funduszy specjalnego przeznaczenia.

Na koncie 853 „Fundusze pozabudżetowe” ujmuje się:

Wn

- koszty oraz inne niż koszty zmniejszenia funduszy.

Ma

- przychody oraz pozostałe zwiększenia funduszy.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 853 prowadzi się według:

- poszczególnych funduszy,
- zmniejszeń i zwiększeń poszczególnych funduszy.

Uwagi

Saldo Ma konta 853 wyraża stan funduszy celowych, funduszy motywacyjnych oraz innych funduszy specjalnego przeznaczenia.

855 Fundusz mienia zlikwidowanych jednostek

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 855 służy do ewidencji równowartości mienia zlikwidowanych przedsiębiorstw państwowych, komunalnych lub innych jednostek organizacyjnych, przejętego przez organy założycielskie i nadzorujące.

Na koncie 855 „Fundusz mienia zlikwidowanych jednostek” ujmuje się:

Wn

- zmniejszenie funduszu z tytułu sprzedaży mienia,
- wartość mienia zlikwidowanego,
- wartość mienia przejętego na własne potrzeby albo przekazanego nieodpłatnie.
- wartość mienia przejętego przez organ założycielski po zlikwidowanych przedsiębiorstwach lub innych jednostkach organizacyjnych,

Ma

- ustaloną na podstawie bilansów tych jednostek, w korespondencji z kontem 015,
- zwiększenie wartości mienia przejętego po zlikwidowanych jednostkach do wartości wynikającej z ewidencji w korespondencji z kontem 015.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 855 prowadzi się według zlikwidowanych przedsiębiorstw lub innych jednostek organizacyjnych.

Uwagi

Saldo Ma konta 855 wyraża stan funduszu mienia zlikwidowanych przedsiębiorstw lub innych jednostek organizacyjnych, przejętego przez organ założycielski lub nadzorujący, a nieprzekazanego spółkom, innym jednostkom organizacyjnym lub nieprzejętego na własne potrzeby, lub wartość mienia sprzedanego, ale jeszcze niespłaconego.

860 Straty i zyski nadzwyczajne oraz wynik finansowy

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 860 służy do ustalania wyniku finansowego jednostki oraz bieżącej ewidencji strat i zysków nadzwyczajnych.

Na koncie 860 „Straty i zyski nadzwyczajne oraz wynik finansowy” ujmuje się:

Wn

- w ciągu roku straty nadzwyczajne,
- w końcu roku obrotowego sumę:

- a) poniesionych kosztów w korespondencji z kontem 400 i 401,
 - b) zmniejszeń stanu produktów oraz rozliczeń międzyokresowych w stosunku do stanu na początek roku, w korespondencji z kontem 490 (w jednostkach stosujących to konto),
 - c) wartości sprzedanych towarów w cenie zakupu lub nabycia w korespondencji z kontem 730 oraz materiałów w korespondencji z kontem 760,
 - d) dotacji przekazanych na finansowanie działalności podstawowej samodzielnie bilansujących oddziałów oraz na inwestycje w zakładach budżetowych i na inwestycje w dochodach własnych jednostek budżetowych, w korespondencji z kontem 740,
 - e) kosztów operacji finansowych w korespondencji z kontem 750,
 - f) pozostałych kosztów operacyjnych w korespondencji z kontem 760,
 - g) obowiązkowych zmniejszeń wyniku finansowego w korespondencji z kontem 870,
- w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego przeniesienie zysku netto na konto 800.

Ma

- w ciągu roku zyski nadzwyczajne, w końcu roku obrotowego sumę:

- a) uzyskanych przychodów, w korespondencji z kontami zespołu 7,
 - b) zwiększeń stanu produktów oraz rozliczeń międzyokresowych w stosunku do stanu na początek roku, w korespondencji z kontem 490,
 - c) dotacji otrzymanych na finansowanie działalności podstawowej w korespondencji z kontem 740,
- w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego przeniesienie straty netto na konto 800.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 860 prowadzi się według poszczególnych tytułów strat i zysków nadzwyczajnych.

Uwagi

Saldo konta 860 wyraża na koniec roku obrotowego wynik finansowy jednostki, saldo Wn – stratę netto, saldo Ma – zysk netto. Saldo przenieszone jest w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego na konto 800.

870 Podatki i obowiązkowe rozliczenia z budżetem obciążające wynik finansowy

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 870 służy do ewidencji obowiązkowych zmniejszeń wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego oraz wpłaty z zysku do budżetu w gospodarstwach pomocniczych.

Na koncie 870 „Podatki i obowiązkowe rozliczenia z budżetem obciążające wynik finansowy” ujmuje się:

Wn

- zarachowane zmniejszenia wyniku, w korespondencji ze stroną Ma konta 225.

Ma

- w końcu roku saldo konta 870 podlega przeksięgowaniu na stronę Wn konta 860.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 870 prowadzi się według poszczególnych tytułów rozliczeń z budżetem.

Uwagi

W końcu roku saldo konta 870 podlega przeksięgowaniu na stronę Wn konta 860.

ZASADY FUNKCJONOWANIA KONT POZABILANSOWYCH

980 Plan finansowy wydatków budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 996 służy do ewidencji planu finansowego wydatków budżetowych dysponenta środków budżetowych.

Na koncie 996 „Zaangażowanie dochodów własnych jednostek budżetowych” ujmuje się:

Wn

- plan finansowy wydatków budżetowych oraz jego korekty.

Ma

- równowartość zrealizowanych wydatków budżetowych,
- wartość planu niewygasających wydatków budżetowych do realizacji w roku następnym,
- wartość planu niezrealizowanego i wygasłego.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 980 prowadzi się według:

- planu finansowego wydatków budżetowych.,

Uwagi

Na koniec roku konto 980 nie wykazuje salda.

981 Plan finansowy niewygasających wydatków

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 981 służy do ewidencji planu finansowego niewygasających wydatków budżetowych dysponenta środków budżetowych.

Na koncie 981 „Plan finansowy niewygasających wydatków” ujmuje się:

Wn

- plan finansowy niewygasających wydatków budżetowych

Ma

- równowartość zrealizowanych wydatków budżetowych obciążających plan finansowy niewygasających wydatków budżetowych,
- wartość planu niewygasających wydatków budżetowych w części niezrealizowanej lub wygasłej.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 981 prowadzi się według:

- planu finansowego niewygasających wydatków budżetowych.

Uwagi

Na koniec roku konto 981 nie powinno wykazywać salda.

995 Zaangażowanie środków zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 995 służy do ewidencji prawnego zaangażowania środków finansowych dotyczących realizacji planu finansowego zakładu budżetowego lub gospodarstwa pomocniczego jednostki budżetowej, niezależnie od tego, w którym roku budżetowym nastąpi wydatek finansowany tymi środkami.

Na koncie 995 ewidencjonuje się równowartość zawartych umów, porozumień lub wydanych decyzji, których realizacja spowoduje wydatkowanie środków finansowych dotyczących realizacji planu finansowego.

Na koncie 995 „Zaangażowanie środków zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych” ujmuje się:

Wn

- równowartość wydatków sfinansowanych środkami zakładu budżetowego lub gospodarstwa pomocniczego.

Ma

- zaangażowanie środków finansowych zakładu budżetowego lub gospodarstwa pomocniczego dotyczących realizacji planu finansowego, czyli wartość umów, decyzji i innych porozumień lub postanowień, których wykonanie spowoduje wykorzystanie środków na cele wskazane w przepisie lub umowie.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencja szczegółowa do konta 995 powinna umożliwić ustalenie zaangażowania środków zakładu budżetowego lub gospodarstwa pomocniczego z podziałem na lata finansowania i według podziałek klasyfikacji planu finansowego zakładu budżetowego lub gospodarstwa pomocniczego.

Uwagi

Na koniec roku konto 995 może wykazywać saldo Ma oznaczające zaangażowanie środków zakładów budżetowych lub gospodarstw pomocniczych.

996 Zaangażowanie dochodów własnych jednostek budżetowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 996 służy do ewidencji prawnego zaangażowania dochodów własnych jednostek budżetowych. Zaangażowanie dochodów własnych jednostek budżetowych należy ująć na koncie 996 niezależnie o tego, w którym roku budżetowym nastąpi wydatek finansowany dochodami własnymi.

Na koncie 996 „Zaangażowanie dochodów własnych jednostek budżetowych” ujmuje się:

Wn

- równowartość wydatków sfinansowanych dochodami własnymi.

Ma

- wartość umów, decyzji, porozumień i innych postanowień, których wykonanie spowoduje konieczność dokonania wydatków z dochodów własnych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 996 prowadzi się według:

- podziałek klasyfikacji wydatków zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.),
- lat finansowania.

Uwagi

Na koniec roku konto 996 może wykazywać saldo Ma oznaczające zaangażowanie dochodów własnych.

997 Zaangażowanie środków funduszy pomocowych

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 997 służy do ewidencji prawnego zaangażowania środków funduszy pomocowych.

Zaangażowanie środków funduszy pomocowych należy ująć na koncie 997 niezależnie o tego, w którym roku budżetowym nastąpi wydatek finansowany środkami funduszy pomocowych.

Na koncie 997 „Zaangażowanie środków funduszy pomocowych” ujmuje się:

Wn

- równowartość wydatków sfinansowanych środkami funduszy pomocowych,
- równowartość wydatków dokonanych ze środków krajowych, które będą podlegały refundacji ze środków funduszy pomocowych.

Ma

- wartość zawartych umów, wydanych decyzji i innych porozumień lub postanowień, których wykonanie spowoduje konieczność dokonania wydatków ze środków funduszy pomocowych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi głównej

Ewidencję szczegółową do konta 996 prowadzi się według:

- według projektów, z dalszym podziałem na:

1. lata finansowania,
2. podziałki klasyfikacji wydatków zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.).

Uwagi

Zapisy na koncie 997 dokonywane są również w przypadku zaliczkowego finansowania wydatków ze środków własnych, środków otrzymanych tytułem prefinansowania lub innych środków krajowych, które następnie zgodnie z przepisami lub umowa będą refundowane ze środków pomocowych.

Na koniec roku konto 997 może wykazywać saldo Ma oznaczające zaangażowanie środków funduszy pomocowych każdego programu.

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 998 służy do ewidencji prawnego zaangażowania wydatków budżetowych ujętych w planie finansowym jednostki budżetowej danego roku budżetowego oraz w planie finansowym niewygasających wydatków budżetowych ujętych do realizacji w danym roku budżetowym.

Na koncie 998 „Zaangażowanie wydatków budżetowych roku bieżącego” ujmuje się:

Wn

- równowartość sfinansowanych wydatków budżetowych w danym roku budżetowym,
- równowartość zaangażowanych wydatków, które będą obciążały wydatki roku następnego.

Ma

- wartość umów, decyzji i innych postanowień, których wykonanie spowoduje konieczność dokonania wydatków budżetowych w roku bieżącym.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 998 prowadzi się z podziałem na wydatki ujęte w:

- planie finansowym jednostki budżetowej danego roku budżetowego,
- planie finansowym niewygasających wydatków budżetowych ujętych do realizacji w danym roku budżetowym.

z uwzględnieniem podziałek klasyfikacji wydatków zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.).

Uwagi

Na koniec roku konto 998 nie wykazuje salda.

999 Zaangażowanie wydatków budżetowych przyszłych lat

Przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń

Konto 999 służy do ewidencji prawnego zaangażowania wydatków budżetowych przyszłych lat oraz niewygasających wydatków, które mają być zrealizowane w latach następnych.

Na koncie 999 „Zaangażowanie wydatków budżetowych przyszłych lat” ujmuje się:

Wn

- równowartość zaangażowanych wydatków budżetowych w latach poprzednich, a obciążających plan finansowy roku bieżącego jednostki budżetowej,
- plan finansowy niewygasających wydatków przeznaczony do realizacji w roku bieżącym.

Ma

- wysokość zaangażowanych wydatków lat przyszłych.

Zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązanie z kontami księgi

głównej

Ewidencję szczegółową do konta 999 prowadzi się z podziałem na:

- zaangażowanie związane z planem finansowym niewygasających wydatków budżetowych ujętych do realizacji w latach następnych,
- zaangażowanie dotyczące pozostałych wydatków budżetowych przyszłych lat,

z uwzględnieniem podziałek klasyfikacji wydatków zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 września 2004 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. 209, poz. 2132, ze zm.).

Uwagi

Na koniec roku konto 999 może wykazywać saldo Ma oznaczające zaangażowanie wydatków budżetowych lat przyszłych.